

KAN GÖLÜNDE
YALAN
SİYASET...

AFORİZMALAR

GÖZÜMÜZÜN
ÖNÜNDE OLDU

MAÇLAR İPTAL EDİLDİ

S.4'te

MALTEPE GREVE KATILDI

S.4'te

Halkın Nabzi

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

www.halkinnabzi.com.tr

DURUM

İSHAK
KARAKAŞ

Yıl 3

Sayı 115

14 Ekim 2015

Çarşamba

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

Fiyatı: 1 TL

Acımız çok büyük. Yastayız. Barış, özgürlük ve demokrasi taleplerini haykırmak için Türkiye'nin dört bir yanından Ankara'ya gelmiş pırl pırl insanlardı. Türkiye halklarının farklı renkleri ile, emekçisiyle, öğretmeniyle, öğrencisiyle, genci ve yaşlısı, kadını ve erkeğiyle toplanmışlar yürüyüşe geçmek üzereydiler. Sonrasını biliyorsunuz, 128 güzel hayat söndürüldü iki art arda patlayan bombayla.

Türkiye tarihinin en büyük terör katliamıyla karşı karşıya kaldık ülke olarak. Maalesef böyle büyük bir acıda bile ülkedeki kutuplaşma yas vesilesiyle dahi ertelenmedi. İktidar medyası bu olaydan bile kendi hesabına bir mağduriyet üretmeye çalışırken ne hükümetin güvenlik zafiyetini kabul etti ne de hükümetin siyasi rakiplerini mesnetsizce hedef göstermekten imtina etti. Devlet yurttaşların acısına ortak olmadı. Bir kez daha insanlar kendi yaralarını kendileri sarmaya çalışıyor şimdi.

Ben de bu haftaki söyleşimi hem Ankara'daki patlama anında Barış İçin Kadın Girişimi aktivisti olarak orada bulunan hem de haber geçen başarılı gazeteci ve televizyoncu Candan Yıldız ile yaptım. Candan Yıldız'a hem olay anında ve hemen ardında neler gördüğünü hem de katliamın siyasi ve sosyolojik boyutlarını sordum.

HDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş, katliamın ardında yaptığı açıklamada partisinin bundan böyle seçim kampanyasıyla değil, kaybettikleri arkadaşlarının cenazeleri ve geride bıraktıklarıyla ilgileneceklerini ve mitinglerini iptal ettiklerini açıkladı.

Haftalardır Türkiye'nin seçim havasına bir türlü giremediğini yazıyordum. Bundan sonra zor. Tek umudumuz, seçimlerin ülkedeki kutuplaşmayı ve gerginliği azaltacak bir seçim sonucunun çıkması ve barış ve demokrasi güçlerinin parlamentodaki gücünü artırması.

Kaybettiğimiz barışsever yurttaşlarımızı saygıyla anıyorum.

Haftaya görüşmek üzere

**“Ankara’da insanlara
‘yan yana gelmeyin’ dediler**

Candan Yıldız, Barış İçin Kadın Girişimi’nin aktivisti ve bir barış mücadelecisi. Ankara katliamında oradaydı. Kendisiyle buluştum ve ona katliam sırasında gördüklerini ve bu olaya ilişkin değerlendirmelerini sordum

S.12'de

CENAZELER TÖRENLERLE UĞURLANDI

Ankara Katliamı'nda öldürülenlerin cenazeleri düzenlenen törenlerle uğurlandı. İstanbul'da düzenlenen törenlerde AKP ve Cumhurbaşkanı'na yönelik öfke öne çıktı.

S.7'de

SEVDAYLA, EMEKLE, BARIŞLA YAŞADILAR

Ankara'da iki canlı bombayla düzenlenen saldırıda 97 kişi hayatını kaybetti. Ankara'da katledilen insanların ulaşılabildiğimiz hikâyelerini paylaşıyoruz.

S.17'de

ŞEYHMUS DİKEN

“Mehmed Uzun”un hikâyesi başa mı döndü?

“Diyarbakır hayatının şehridir. Berxwedan jiyanê (Direnmek Yaşamaktır). Ben buraya ölmeye değil yaşamaya geldim” sözlerinin üzerinden dokuz yıl geçti. Diyarbakır’da doktorlarının gözetiminde 15 ay süresince dolu dolu yaşadı ve 11 Ekim 2007 tarihinde vefat etti. Cenazesi onbinlerin katılımıyla Diyarbakır Mardinkapı’daki mezarlığa defnedildi. Tabutunun başında Uzun’un kendi vasiyeti üzerine yaşamı boyunca “baba” diye hitap ettiği ünlü edebiyatçı Yaşar Kemal, siyasetçiler Ahmet Türk ile Şerafettin Elçi, Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir’in evsahipliğinde konuşmalarıyla uğurladılar Mehmed Uzun’u.

55 yaşında hayata veda eden Modern Kürt Edebiyatının öncülerinden usta yazar Uzun, edebiyatı ile anadili Kürtçe’de ısrarın sürgün diyarlardaki

sesi oldu. Geride sekizi roman olmak üzere 19 kitap bıraktı. Eserleri birçok dünya diline çevrildi.

1985 yılında Türkiye Yayıncılar Birliğinin “Düşünce ve İfade Özgürlüğü” ödülünü aldı. Daha sonra Berlin Kürt Enstitüsünün “Edebiyat Ödülü” ile Erick Lundeberg ödülüne “İsveç kültür yaşamına katkılarından dolayı” İsveç Kültür Akademisince layık görüldü. Torkmeyer Seegerstedt “Özgürlük Kalem” ödülünü ise “Edebiyat ve sözün özgürlüğüne ilişkin duruşundan dolayı” layık bulundu.

Mehmed Uzun ölüm tarihi olan 2007’den bu yana her yıl 11 Ekim günü vefat saati olan saat 11’de anılıyor.

Takdir edilmeli ki, zulüm altında inleyen, dili bile yasaklı olan, çocuklarına kendi dilinde ad koyamayan, ana dilinde eğitim hakkı olmayan Kürt toplumu gibi toplumlarda Mehmed

Uzun gibi Kürt siyasetinin göbeğinden gelip sürgün diyarlarda **“Ben artık edebiyat yapacağım, Kürtçe roman yazacağım”** demek yürek isterdi 1980’li yılların Avrupa Kürt Diasporasında.

Mehmed bütün riskleri, lanetlenmeyi, dışlanmayı ağır yalnızlaştırmayı göze alarak tam da bunları yaptı ve sineye çekti. Sonra peşpeşe Kürtçe romanları çıktı. Önceleri en azından bir iki yıl Kürtçeleri okunsun sonra Türkçeye çevrilsin istedi. 1990’lı yılların sonunda sürgün dönüşü Diyarbakır’a ilk gelişlerinde canlı tanıdığı benim **“Kürtçe eserler ne kadar okunuyor”** diye en çok merak ettiği konuydu.

Hastalık sürecinde paylaşmıştı benimle 1945 Mahabad Kürt Cumhuriyeti yıkıldıktan, Qadî Mihemmed dahil önderler asıldıktan sonra Mela Mistefa Berzani’nin beşyüz peşmergesi ile birlikte Rusya’ya akan **“Uzun Yürüyüşü”**nün son kalan yaşlı peşmergeleriyle Irak Kürdistanında yaptığı görüşmelerin, kayıtlarının, tuttuğu notların nasıl bir devasa destana dönüştürüleceğini heyecanla anlatmıştı.

Yine James Joyce’un Dublinlileri gibi Diyarbakır’ın 24 saatini anlatacağı bir şehir romanı yazmak istediğini ve diğer projelerini hep anlatmıştı.

Bütün notlarının beş yıldır evinde durduğunu bizzat kardeşi Mahmud son görüşmemizde paylaştı.

Evet, Mehmed Uzun 11 Ekim 2007’de hayata gözlerini yummuştu. Ardında sekizi roman olmak üzere 19 kitap bırakmıştı. Ama en az da yayınlanmış kitapları kadar notlar, kayıtlar ve malzeme bırakmıştı geriye. Başta da **“Hewîyên Aebach”** kitabının eskizlerini.

Bir kez daha 11 Ekim günü ve Mehmed Uzun’un ölüm yıldönümü. Mehmed’in yıllar evvel savcıların, hakimlerin karşısında Kürt dili uğruna dillendirdiği gerçeklik, varoluş kavgası bu gün başka bir meşruiyet üzerinden temsiliyet çabası içinde. Muktedirler Kürdün varlığını “pişkin” bir edayla kabul etseler de! Siyaseten temsiliyeti konusunda acımasız bir zalimlik içindeler. Mehmed yaşasaydı eminim ki o da en çok bu konuda aydın sorumluluğuyla tavrını koyardı.

Ruhu şad olsun...

İshak Karakaş ve Ahmet Tuglar ile

"Halkın Nabzı"

her Cuma 22.00’de
MedNûçe TV ekranlarında

Gündemi sokakta, halkların
ta kendisiyle konuşan program

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

AHMET TUGLAR

Aforizmalar

Türkiye siyasetinin temel motifi iyileşmeye direnmektir. **Bu ülkenin iyilik anısı yok. Hatırlamıyor. İyi olamıyor.**

Bir hastanın iyileşmesi için bir sağlık anısının olması gerekir. TC'nin böyle bir anısı yok.

Türkiye siyaset sınıfı ve bürokrasisi iyilik fikrinin kendisi için yıkıcı olduğunun farkındadır ve kötülüğe yatırım yapar.

Ne kuruluşunda ne de sonrasında bir felsefesi olan bu devlet iyilik fikrinin yerine çıkarı ikame etmiştir.

Herhangi bir konuda ortak iyilik fikrinden söz eden herkes bu devlet için düşman, toplum sanılan kalabalık için gülünçtür.

İyi bir dönem inşa etmeliyiz. Sonra bozulsa da olur. Hatırlanır gerektiğinde.

Kemalizm, siyasal İslam, Türk-İslam sentezi, hepsi bu ülkenin seküler bir ahlak ve bir common law sahibi olamamasından ötürü şiddete yönelir.

TBMM'nin boykotçu ve katılımı engellenmiş milletvekillerinin olamayacağı açılış oturumundaki durumu bir yalnızlık, delilik ve özyıkım temsili olacaktır.

Seküler ahlak olmadan topluluk, teba, kul olunabilir ama toplum olunamaz. Türkiye bir toplum değildir.

İktidara yaranma çabası yüz ve beden proporsiyonunu bozar. İktidara yaranmak insan ruhu gibi insan anatomisine de uygun bir eylem değildir.

İktidarlara karşı artık en güçlü direniş saydamlıktır.

Pozitif hukuk insanı kuruma dönüştürür; ahlak hukuku, kurumu insanileştirir.

Zenginlerin dolu cüzdanları, yalıları, villaları, lüks otomobilleri, yatları varsa, yoksulların da şerefli bayrakları, milli duyguları var.

Zenginlerin yoksullarda olmasından memnuniyet duyacağı iki şey: Milli duygu ve dini inanç. Bir de ertesi gün işe gelecek kadar güç.

Zenginler için sizin memnuniyetiniz çok önemlidir. Yani halinizden memnuniyetiniz.

Zenginlere kirasını ödemeseydiniz, sadece eviniz değil, vatanınız da olmazdı.

Milliyetçilik, bir ülkeyi yoksullar için katlanılır, zenginler için güvenle yaşanılır hale getirir.

Milliyetçilik, hayali bir emlak kooperatifidir. Yoksulları, evleri, toprakları olduğuna inandırır.

Kendinde ve dostlarında bir şey bulamayan milliyetçi olur.

Milliyetçilerin en hazin aymazlığı ideolojilerinin ne kadar kısa bir tarihi olduğunu ve ne kadar az ömrü kaldığını bilmemelerinden ileri gelir.

Türkiye'nin en derin fay kırığı devletin ar damarındaki çatlaktır.

Bir uçak koltuğuna kendi kendine gülmeyerek başını yaslamak.

Saçlarımı kısıcak kestiriyorum ama yine de alev almalarını engelleyemiyorum.

Hayatı güzelleştirmenin en soylu yolu onu bir kitabın kapakları arasına yerleştirmektir. Her hayat edebiyatla anlaşılır ki bu da güzelleşmesidir.

İnsanın gerçek boyu kitap uzunluğundadır.

Dünyayı bir gündelik hayat olarak algılayamıyorum. Kavgası, aşkı, duygusu ile heroyik bir olay hayat. Sakinleşemiyorum, aptallaşamıyorum.

Okuru küçük görmeyen hiçbir gazete çok satamaz. Çok satan gazete okumak her sabah aşağılanmayı kabullenmektir. Evlilik

gibi yani.

Ne zaman bir ana akım gazete görsen, üstüne örttükleri öldürülmüş insanı düşünürüm.

Gazeteciler okurları değil iktidar ve işadamlarını bir şeye ikna etmeyi amaçlar. Toplumu nasıl ustaca manipüle ettiklerine. Ve ödeme alırlar.

Çözüm sorunun ürünü müdür, mecburiyeti mi?

Vapur batsa. Kulaç atar mıyım? Atarsam niye atarım? Yaşama sevinci, evet, saygı duyarım, saygın ama yaşama güdüsü, biraz alçaltıcı sanki.

Herkesi kullanabileceğini sananlar herkese sürtüne sürtüne aşmıp eskir. Herkese yanaştı, herkese sürtündü, eskidi.

Geceleri ışıklarına baktığı yıldızların çoktan sönmüş olduklarını düşününce insanın insana ihtiyacı daha da büyüyor.

Bir de bu fotoğraflarla yaşayacağımız şimdi artık. Ne kadar yaşarsak. Kırgın ve neler yapıldığını, yapılabildiğinin bilgisiyle.

Barış için asla geç değildir. Savaş içinse çoğunca erken.

**ANADOLU YAKASINDA
GÖRÜNÜR OLMAK İÇİN**

**ilan Reklam ve Rezervasyon
hattı için bizi arayınız**

T: 0216 457 46 46

F: 0216 457 13 12

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

HN HALKIN NABZI

ABONELİK KARTI

1 Yıl Yurtiçi 60 ₺

Adı Soyadı :

Adresi :

e-mail :

Tel-GSM :

Abonelik bedelini banka hesabına yatırdıktan sonra bilgileri lütfen aşağıda belirtilen posta adresine veya e-mail e gönderiniz.

HALKIN NABZI

Bağlarbaşı Mahallesi 2. ilkokul Cad. No:39
Cihangir İş Mrk. Kat:2 D:7 Maltepe/İstanbul/Türkiye
T:+90 216 457 46 46 F:+90 216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
www.maltepeninnabzi.com

AKBANK Maltepe Şubesi

TL HESABI: Şube Kodu: 00 29 Hesap No: 0189926
IBAN: TR35000460002 9888000189926

**Halkın Nabzı
Gazetesi**

Sürelî Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Prodüksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet TUGLAR

Grafik Mizanpaj
Erdal BEKTAŞ

Grafiker
Hakan YILDIRIM

Spor Servisi
Fırat COŞKUN

Kültür Sanat
Bedros DAĞLIYAN

Avusturya Temsilcisi
Erdal BOYOĞLU

Viyana Temsilcisi
Emine BAŞKÖY

Hukuk Danışmanı
Av. Uğur KARAKAŞ

Danışma Kurulu
Fehim İŞİK
Samet MENGÜÇ
Fuat TOKAT

Bilgi İşlem:
Ufuk KARAKAŞ

Yer: Bağlarbaşı Mh. 2. ilkokul
Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.
Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul
Tel: 0216 457 46 46
Fax: 0216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
Baskı: GÜN MATBAA Beşyol
Mah. Akasya Sk No 23/A
Sefaköy-Küçükçekmece - İST.
Tel: +90 212 426 63 00

Maltepe Belediyesi greve katıldı

Ankara'da 120'nin üzerinde yurttaşın hayatını kaybettiği katliam sonrası sendikaların aldığı iki günlük iş bırakma kararına, Maltepe Belediyesi'nden de destek geldi. Başkan Ali Kılıç'ın açılışını yaptığı meclis toplantısı, görüşme yapılmadan oy birliğiyle ertelendi. İş bırakma eylemi yapan belediye çalışanları, belediye başkanı ve meclis üyeleriyle birlikte yürüdü.

"Yastayız"

Maltepe Belediyesi'nin olağan meclis toplantısı, Ankara'da yaşanan ve 97 vatandaşın hayatını kaybettiği katliam sonrası sendikaların iki günlük iş bırakma kararının ardından ertelendi. Maltepe Belediye Meclis Toplantı Salonu'nda gerçekleşen ve "Yastayız" yazısının dev ekrandan yansıtıldığı toplantı, Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç tarafından açıklandı.

Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, DİSK, KESK, TMMOB, TTB'nin çağrısıyla iş bırakma eyle-

mi yapan belediye çalışanlarına da destek verdi. Belediye önünde toplanan kalabalık, saygı duruşunun ardından, "Yastayız, isyandayız, grevdeyiz" yazılı pankart açarak Maltepe

Meydanı'na kadar yürüdü.

Hep bir ağızdan 'Barış' talebi

"Barış hemen şimdi" yazılı dövizlerin taşındığı yürüyüşe katılanlar, hep

bir ağızdan barış diye haykırırken, yapılan basın açıklamasında, her şeyin inat barışın güçlü bir seçenek olduğunun ve bu katliamların unutulmaması gerektiğinin altı çizildi.

Kreşlere "hobi" bahçesi

Maltepe Belediyesi'ne bağlı Zümrütevler kreşi, burada eğitim gören minikler tarafından yeşillendirildi. Minik öğrenciler öğretmenleriyle, organik hobi bahçesinin de açılışını yaptı.

"Her Mahalleye Kreş" projesini adım adım hayata geçiren Maltepe Belediyesi, açtığı kreşlerde de farklı etkinliklere imza atıyor. Zümrütevler Zübeyde Hanım Gündüz Çocuk Bakımevi'nde kurulan, organik hobi bahçesinin açılışında renkli görüntüler yaşandı. Düzenlenen törene Maltepe

Belediye Başkan Yardımcısı Canan Döner, Kreş ve Çocuk Gelişimi Müdürü Faruk Süslü, kreş öğrencileri, öğretmenler ve veliler katıldı. Çocuklar, Park ve Bahçeler Müdürlüğü'nün saksıda getirdiği çiçekleri, oluşturulan hobi bahçelerine dikti. Oluşturulan bahçelere tohum atan ve çiçeklere su veren çocuklar, neşeli dakikalar geçirdi. Minikler için özel şarkıların da çalındığı etkinlikte; 2 yaş Minik Kalpler, 3 yaş Gülen Yüzler, 4 yaş Çalışkan Anılar ve 5 yaş Kelebekler adı verilen hobi bahçeleri faaliyete geçti.

Tüm maçlar iptal

Türkiye Futbol Federasyonu (TFF), Ankara'da yaşanan terör saldırısının ardından ilan edilen 3 günlük ulusal yas sebebiyle 10, 11 ve 12 Ekim'de oynanacak tüm resmi, özel ve amatör müsabakaları erteledi.

TFF'den yapılan açıklamada, "Anka-

ra'da yaşanan terör saldırısının ardından hayatını kaybeden bütün vatandaşlarımız, şehit polislerimiz, askerlerimiz ve korucularımız için ilan edilen 3 günlük ulusal yas nedeniyle, TFF 10, 11 ve 12 Ekim'de oynanacak tüm resmi, özel ve amatör müsabakaları ileri bir tarihe ertelemiştir" ifadesi kullanıldı.

FEHİM IŞIK

Kan gölünde yalan siyaset...

Daha önce de yazmanın bazı anlarda ne kadar zor olduğuna dönük duygularımı paylaşmıştım. Bir kez daha benzer duygular içindeyim.

Çünkü birileri gözümüzün içine baka baka yalan atıyor.

Birileri, iktidarlarını daim kılmak, çıkarlarını süreklileştirmek, ortağı oldukları karanlık mahfillerin kendilerine biçtiği rolü yerine getirmek veya tüm bunların toplamı olan kirli planlarını uygulamak için her türlü yola başvuruyor.

Bu birileri, Ankara'da 130'a yakın insan katledilmiş, hala utanmadan katledilenleri suçlayabiliyor.

Hal böyle iken, üstüne üstlük barış istemek öldürülme gerekçesi sayılırken, aralarında 9 yaşındaki çocuktan 70 yaşındaki nineye kadar yüzlerce katledilenin, yaralının olduğu bir ülkede, suçlular hala işbaşında ise ne yazabilirsiniz?

Bakin Başbakan, çok izlenen bir televizyon kanalında ne diyor?...

Biliyorum, birileri aynen Erdoğan'ın söz düzelticiliğini yaptığı gibi çıkıp Başbakan için de "öyle demek istemedi, bunu demek istedi" diye yine avukatlığına soyunacaklar. Bunu bildiğim için sözlerini kelime kelime aldım...

"Hukukla davranmak zorunda olduğumuz nokta hepsi için geçerli. Birisinin, biliyorsunuz, bu bir eylem hazırlığı içinde. Ama eylem... Amu bunu gerçek bir eyleme dönüştürmedikçe, bizde o eylemin olabileceğine dair bir veri olmadığı müddetçe tutuklayamayız. Türkiye sebepsiz yere insanların tutuklanacağı bir ülke değil. Türkiye'de intihar eylemi yapabilecek kişilerin belli bir listesi, şeyi dahi var. Öyle bir eylemi gerçekleştirebilme, gerçekleştirme anına kadar hukuk devleti olarak sebepsiz yere birini alıp tutamazsınız."

Düşünebiliyor musunuz?

Bunu diyen başbakanın ülkesinde insanlar twit attıkları için tutuklanıyor...

İnsanlar gazetecilik yaptıkları için tutuklanıyor...

İnsanlar, düzmece delillerle, gizli tanıklarla yıllarca cezaevlerinde tutulabiliyor...

Belediye başkanları, parti yöneticileri, parti üyeleri partilerinin tüzüğünde yazan bir siyasal talebi dillendirdikleri için hapse konulabiliyor...

İnsanlar, bırakın tutuklanmayı damda yatarken, kuşlarını yemlemek için dama çıkarken, fırına ekmek almaya gidereken öldürülebiliyor...

70 yaşında geçimini çöpten kağıt toplayarak sağlayan insanlar bir çöp bidonunun başında keskin nişancılarla katledilebiliyor...

İnsanlar çıplak teşhir edilip akreplerin peşinden sürüklenebiliyor...

İşte bu ülkenin başbakanı kalkıp bir televizyon kanalında, insanların gözlerinin içine baka baka "Türkiye'de intihar eylemi yapabilecek kişilerin belli bir listesi var. Öyle bir eylemi ger-

çekleştirme anına kadar hukuk devleti olarak sebepsiz yere birini alıp tutamazsınız" diyebiliyor.

Bunu ne zaman diyor?

Ülkenin başkentinin göbeğinde yüzlerce insan canlı bombalar tarafından katledilirken, sakat bırakılırken, gözü kör, kulağı sağır edilirken diyebiliyor.

Ve bu başbakan, bu sözlerden bir gün önce de 6 milyon insanın oyunu almış bir partinin başkanını katliamdan sorumlu tutabiliyor...

Peki, sormazlar mı insana, madem HDP'nin eşbaşkanı Demirtaş bu işten sorumlu, katıldığı onca cenaze töreninde kendisine niçin tek bir tepki gösterilmedi? Cenaze törenlerinde halkın içinde, onlarla yana dururken kimse tepki vermiyor, sarılıp acılarını paylaşabiliyor, gözyaşlarını birbirine karıştırabiliyorlar ama Başbakan ve partisi tek bir cenazenin

yanından dahi geçemiyor. Bırakın Ankara'da katledilenlerin cenazesine, ölen genç asker ve polislerin cenazesine bile yüzlerce koruma olmadan katılamıyorlar.

Kim ne derse desin, evet sistem sorunlu, evet sistem tümünden değişmeli, evet sisteme karşı kavga verilmeli...

Ama vallahi şunu da bilelim: Mevcut sistemi yıkıp yerine kendi ceberut sistemlerini kurmak, ülkeyi başka bir format üzerinden kendi Yeni Türkiye'lerine taşımak isteyenlerden kurtulmadan, eski sistemden de kurtulamayız.

Eskinin çivileri tümünden çıkmıştı. Bunlar çivileri yeniden çıkarken 100 yıl daha yönetmeyi düşünüyorlar.

13. yıllarında ülkeyi kan gölüne dönüştüren bu iktidar çivilerin tümünü yeniden çaktıktan sonra ülkenin halini düşünebiliyor musunuz?

Yol yakinken bu iktidardan kurtulmak mümkün; kurtulmanın yolu da yakın...

1 Kasım...

Yeter ki isteyelim...

Başbakan ve partisi tek bir cenazenin yanından dahi geçemiyor. Bırakın Ankara'da katledilenlerin cenazesine, asker ve polislerin cenazesine koruma olmadan katılamıyorlar

ÖNDER BİROL BIYIK

Türkiye'yi kara günler bekliyor

Bir köşe yazarının aynı başlığı yıllar sonra başka bir yazıda kullanmak zorunda kalması acı bir durum. Bir özensizlik ya da bellek tuzağı değilse, o ülkede yıllar geçmesine rağmen şuradan şuraya bir gıdım yol alınmadığını imler bu. 8 yıl önce haberaajans.com sitesinde köşe yazarken dağlıca baskınından sonraki yazımda atmıştım bu başlığı. Aradan 8 yıl geçti ve yine aynı başlığı atıyoruz.

Yanıltmıyorlar.

Siyasete çok uyarlamak istemem ama hakikaten insan yedisinde neyse yetmişinde de o oluyor. İnsan ilişkilerinde kendime destur edindiğim bir gözlemim var, ilk izlenimler insanı yanıltmıyor. Biriyle ilk tanışmanızda onun gülüşüne ya da gözlerine bakınız. O sırada ne enerji alıyorsanız, o insanın karakteri de cibilliyeti de odur. Tanışıklığınızın üzerinden yıllar geçer döner dolaşır o tanışma anındaki ilk duyguya gelirsiniz.

Siyaset çok daha karmaşık bir şey kuşkusuz...

Böylesi nahif kişisel desturların, anlamlık hissiyatların o satranç tahtasında hükmü yok belki. Konjonktür, güçler, dengesi, kozmik oda hesapları, giz-

li ajandalar, uluslararası dengeler vs. diyebilirsiniz. Doğrudur da... Ama sanırım AKP ve Erdoğan'ın 13 yıllık siyasal külliyatı politikada çok da yâd edilmesi gerekmeyen naçizane desturu doğruluyor.

Yıllar önce söylemişti eloğlu. "Demokrasi bir vagondur gerektiğinde binilir, gerektiğinde inilir." Saflık bizde. Değiştim dedi, inanmak istedik. Gizli ajandamız yok, dedi. Olsa ne olur konjonktür izin vermez ki, diye avuttuk kendimizi.

Ustalık döneminde bir felaketle geldi. Eski cumhuriyetin muktedirlerini tasfiye ederken pek bi hızlı demokrattı. Ne zamanki devletin dünkü sahipleri ekarte edildi, kendi rejimini koyu bir baskı ve şiddetle inşa etme yoluna sarparken ülkeyi de yangın yerine çevirdi.

Evveliyatı da var ama son yaşadığımız kanlı dönem, 30 Ekim 2014 MGK toplantısında projelendirildi. Türkiye tarihinin en uzun süren MGK'sı... On buçuk saat ne konuştular diye düşünmeye gerek yok. Bugün yaşadığımız vahim tablonun köşe taşlarını nasıl döşeyeceklerini konuşmuşlar işte.

Bugün daha iyi anlaşılıyor ki, çözüm süreci de otoriter başkanlık sistemine

geçmenin A planıymış. Çözmek değil tasfiye imiş amaç. Ama çözüm sürecine onlar inanmasa da Türkiye'nin doğusu da batısı da inandı. Barış sadece Kürtlerin talebi değil, Türkiye'deki halkların büyük çoğunluğunun beklentisi haline geldi. HDP'nin 7 Haziran seçimlerindeki oy patlamasında gördük bunu.

Kendilerini büyültemeyen bir çatışmasızlık halini daha fazla sürdürmek nelerine gerekti. Madem çözüm süreci saraya değil, barışa bilincini ayaklandırmıştı, o zaman savaş tamtamları çalınmalıydı.

Tabi Ortadoğu'da da işler hiç bekledikleri gitmedi. Arap Baharı Arap kaosu dönüşünce, yeni Osmanlıcılık hülyaları kâbusa dönüştü. Bu süreçte hiçbir demokratik teamülün affetmeyeceği uluslararası yargılamalara konu olabilecek çok suç biriktirdiler.

Geri dönülemez bir yoldu bu artık.

Arkalarına bakamazlar, frene basamazlar, ilk istasyonda duramazlardı artık. Daha fazla daha fazla şiddet üretmek gerekirdi. Onu yaptılar. Ankara katliamı bunun dip noktası oldu. 128 özge cana başkent ortasında katletmek nasıl bir gözü dönmüşlük, nasıl bir vicdan kurumasıdır. O gün baş-

kentte her şey vardı, güvenlik yoktu. Arkadaşlarının parçalanmış organlarını toplayanlar insanlara sıkılan biber gazını saymazsak...

Türkiye Pakistan'dır artık, Somali'dir, Nijerya'dır. Ötesi yok.

Artık bu şiddet devam edecek. Başka yol kalmadı ama bir saniye, kötü bir jübile değil mi bu?

Tek adamın sultanlık hevesinin, yeni bir demokratik yapılanma ile belki de milenyum çağının yeni uygarlığını yaratacak potansiyellere sahip bir ülkenin kan ve ölüm kuyusuna hızla itmesidir bütün yaşananların özeti.

Seçimlerin güvenlik gerekçesi ertelenerek yetkisiz AKP seçim hükümetinin belirsiz bir tarihe kadar kalıcı hale getirilmesi de, Mısır'da yapılan Sisi darbesi gibi bir askeri darbe ihtimali de masadadır artık. Susta durmuş bir toplum yaratarsak belki koltuklarımız altımızdan kaymaz diye düşünüyorlar. Bu güzelim ülkeyi iktidar hırsıyla ateşlere atıyorlar. İstifa edecek misiniz, sorusuna "miting alanında güvenlik zafiyeti yok" diye sırtarak cevap verenler, onlara yürü ya kulum diyenler, onları sineye çekenler utansın, ne deyim. Türkiye'yi kara günler bekliyor.

İnşaat-İş kurucusu Tekin Aslan'ın cenaze töreni Kartal'daydı

Ankara'daki katliamda hayatını kaybeden Tekin Aslan, Kartal'da düzenlenen törenin ardından son yolculuğuna uğurlandı. Törene HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş da katıldı.

Kartal Cemevi'ne getirilen Tekin Aslan'ın cenazesi, kortej eşliğinde Kartal Meydanı'na götürüldü. İnşaat İşçileri Sendikası Yönetim Kurulu Üyesi olan Tekin için burada tören düzenlendi. Törene HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş da katıldı. Burada bir konuşma yapan Demirtaş, "Bize barışı getirmek üzere giden kardeşlerimiz, barış umudunu çoğaltarak cenazeleri ile birlikte geri döndüler. Savaş isteyenlere, kandan beslenenlere, Ankara'da karanlık zihniyetleriyle kendini ülkenin sahibi zannedenlere, bedenleriyle barışa siper olarak en büyük kazanımı, bu ülkeye verilebilecek en büyük hediye-yi verdiler. Onlar bize özgürlük şehitlerinin kervanına katılmış en değerli emanetler olarak bugün aileleri şahsında bizlere teslim edildiler. Biz bu

emaneti baş göz üstüne alıyoruz. Ailelerimize sabır diliyoruz. Milyonlar bugün Türkiye'nin dört bir köşesinde. Hepsi yoksul, hepsi emekçi ama hepsi dimdik şehitlerini uğurluyorlar. Acımız büyük, öfkemiz de büyük. Acımız

büyük, umudumuz da büyük. Bu yüzden dimdik ayakta'yız" dedi.

İnsanlık değerleri altında birleştik
Demirtaş, "İnsanlık değerleri altında birleştik, insanlık değerleri altında tek yürek

olduk bugün. Bize devlet etrafında birleşin, bu acı günleri atlatmak için gelin devletin etrafında kenetlenelim diyenlere ısrarla hayır. Biz katillerimizin etrafında birleşmeyiz, insanlık değerlerinin etrafında birleşiriz" diye konuştu.

Kübra Meltem Mollaoğlu, Kadıköy'de uğurlandı

Ankara'da meydana gelen bombalı saldırıda hayatını kaybeden HDP İstanbul 1. Bölge 16. Sıra Milletvekili Adayı Kübra Meltem Mollaoğlu'nun cenaze törenine katılmak için pazar-tesi günü yüzlerce kişi Kadıköy'den, Üsküdar'da bulunan Karacaahmet Mezarlığı'na yürüdü.

Kadıköy'de bulunan Ayrılıkçeşmesi Marmaray Duragi'nda saat 14.30'da bir araya gelen grup, buradan yürüyüşe geçti. Grup, yürüyüş sırasında sloganlar atarak Ankara'da yaşanan katliamı protesto etti. Elllerinde "Barış isteği katledildi, unutmayacağız" yazılı pankartları taşıyan grup, Kübra Meltem Mollaoğlu'nun defnedileceği Karacaahmet Mezarlığı'na geldi.

Kemal Tayfun Benol, Maltepe'de defnedildi

İnşaat-İş Sendikası üyelerinden Kemal Benol, Üsküdar'da son yolculuğuna uğurlandı. Cenazede küçük oğlu Deniz Benol, "Babam bir devrimciydi, devrimci gibi yaşadı. Acımızı mücadeleye çevireceğiz" diye konuştu.

Kemal Tayfun Benol için Üsküdar Şakirin Camii'nde öğle namazını müteakiben cenaze namazı düzenlendi. Cenaze törenine Kemal Tayfun Benol'un aile ve akrabalarının yanı sıra çok sayıda vatandaş katıldı. Elleri çeşitli afiş ve pankartlarla camiye gelen kalabalık, yaşanan terör saldırısına karşı tepki olarak sloganlar attı. Saldı-

rıda hayatını kaybeden Kemal Tayfun Benol'un oğlu Deniz Benol, "Anlatması zor ancak şunu diyebilirim; babam bir devrimciydi ve hep devrimci olarak yaşadı. Bir devrimcinin ölmesi gerektiği gibi eylem sırasında slogan atarken öldü. Çok acı çekiyoruz ama yine de onun için iyi oldu. Hayatını kaybedenlere başsağlığı diliyorum" dedi. Öğle namazı sonrasında kılınan cenaze namazının ardından Kemal Tayfun Benol'un cenazesi, alkışlar ve sloganlar eşliğinde cenaze arabasına taşındı. Benol'un cenazesi defnedilmek üzere Maltepe Başbüyük Mezarlığı'na götürüldü.

Güney Doğan için Sancaktepe'de toplanıldı

Katliamda yaşamını yitiren İstanbul Üniversitesi öğrencisi Güney Doğan Sancaktepe'de Taşdelen Cemevi önünde yüzlerce kişi tarafından uğurlandı. İstanbul Teknik Üniversitesi'nden okul arkadaşları, mühendisler ve Sancaktepe halkı Doğan'ı yalnız bırakmadı. Çevredeki liselerde okuyan öğrenciler, okullarına "Katliam varsa ders yok"

pankartı asarak cenaze törenine geldi. Törende sık sık, "Katil devlet", "Hükümet istifa" sloganı atıldı. Burada konuşan EMEP İstanbul İl Yöneticisi Haşim Demir, Cumhurbaşkanı ve AKP'nin yarattığı diktatöryal anlayışın her gün katliamlar yaptığını söyleyerek, işçiler, emekçiler ve öğrenciler birleşmediği sürece bu katliamların devam edeceğini söyledi.

Ümraniye'den beş barışsever uğurlandı

Ankara'daki katliamda hayatını kaybeden Vahdettin Özkan, Selim Örs, Azize Onat, Ahmet Katurman ve Cemal Avşar için Ümraniye Yavuz Selim Camii'nde öğle vakti cenaze töreni düzenlendi. Cenazeye HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, CHP milletvekilleri Oğuz Kaan Salıcı, Barış Yarkadaş, Mahmut Tanal ve Gamze

İldeniz de katıldı. Cenaze için çevrede geniş güvenlik önlemleri alındı. HDP üyesi görevliler camiye girişte üst araması yaptı. Bir polis helikopteri çevrede uçuş yaparken, Ümraniye Dudullu'nun ara sokaklarında polis güvenlik önlemleri aldı.

Cenazeler İhlamurkuyu Mezarlığı'nda toprağa verilirken, kurbanlardan Azize Onat'ın tabutunu kadınlar taşıdı.

BEDROS DAĞLIYAN

Kanlı Pazar ağıdı

Zor zamanlardan, anlardan kırılarak, kıvranarak hatta incinerek geçiyoruz. Gördüğümüz her fotoğraf, her enstantane bizi derin bir yeise sürüklüyor... Hepimiz tüm ülke gam çekip, kasavet yükleniyoruz omuzlarımıza... Aylar var ki gülme-yi unutmamışız, kendimden biliyorum. Her daim olduğu üzere geçmişin o kanlı günlerine, pazarlarına gidiyorum, içim acıyarak...

16 Şubat 1969 günü dün gibi aklımda. Ortaokulda parasız yatılı öğrenciyim. Hafta sonları amcamlara geliyorum. Tarlabası'ndan Taksim'e her Pazar olduğu üzere top oynarız diye çıktık. Taksim Gezi parkı ve civarı genç üniversiteliler ve Liselilerle doluydu. Sloganlar, haykırışlar arasında bir o yana bir bu yana bakıyoruz. Halay çekenlere ve türkü söyleyenlere katılıp onlarla beraber söylüyoruz. Büyük Ağabeylerimizden öğrendiğimiz sloganları atıyoruz habire... Sonra birden gürültüler, bağırışlar ve küfürlerle birlikte ellerinde sopalar, demirlerle sakallı, sakalsız takkeli bir grup peyda oldu. Hep bir ağızdan 'Tekbir' çekerek, az önce neşe içinde 6. Filoyu protesto etmek için bir araya gelen "Go home yankee" diye ünleyen gençlere saldırmaya başladılar. Biz de genç Ağabeylerle birlikte kaçmaya başladık. O saldıranlara, o lanetlenmiş gruba, kümelenmiş olayları seyreden hiçbir polis, o zamanki deyişle hiçbir 'Fruko' müdahale etmedi. O gün iki genç insan bıçaklanarak katledildi ve o gün ilk kez ağlayıp, yumruklarımı sıkıttım bu olaylara... Tüm halk bu son olur inşallah diye haykırdı hep bir ağızdan; lâkin bunun son olmadığını da yaşayarak görecektik.

Tüm bu olaylar olurken de bizler hep birlikte büyüyorduk. 1977 Taksim alanında 1 Mayıs kutlamasında da aynı kanlı pazarı bir kez daha yaşayacaktık. Tam 34 genç insan yine kanlı bir planla katledilecekti...

Bu bir süre avı gibiydi belki de. Her av döneminde avlanmayı bekleyen ceylanlar gibiydik subaşlarında...

Sahi devlet elinin değmediği bir katliam var mıydı? 1915' i saymıyorum.

Dersim, Ağrı, Zilan, Koçgiri, Roboski, Reyhanlı, Suruç ve Diyarbakır'da katledilen yüzlerce insan... Öldürülen, şehit edilen polis, asker ömürlerinin baharında yüzlerce gencecik insan... Geride ağlayan anneler, babalar, kardeşler, eş ve çocuklar...

Sarkis Çerkezyan o koca komünisti bilir misiniz? "Bu Dünya Hepimize Yeter" adlı kitabını... Alın o acı yarayı görün, hissedin... O koca adamın da dediği gibi bu dünya neden hepimize yetmesin ki...

Bu hafta Barış Mitingi düzenlendiğini duyduğumda 'Ah Tanrım bir kez daha olmasın' demiştim ki; elimiz böğrümüzde naçar kalakaldık her beraber... Ökseye tutulmuş kuşlar gibi çırpınırken analar, babalar, kardeşler hatta arkadaşlar biz garip kuşlar gibi avlandık, yaralandık...

Etrafımızda bunca kan varken bize değmeyeceğini söyleyenlerden değildik elbet... Birileri bu ülkeyi ateşe atarken, devrimciler nafile yere uyardılar. Yüze yakın insan paramparça oldu; bizler de... Yandık, kavrukluk ah ile...

Devletin televizyonlara çıkan başkanları, yetkilileri utanmadı hatta gü-lüştüler; istifa edecek misiniz? Diyen-

lerin yüzüne bakarak... Ben o yüzlere bakarken utandım onlar gibi ölmediğim için...

Bunlar, insanların kimini mermilerle, kimini bombalarla öldürüyorlar. Ancak onları asıl davranışlarıyla, sözleriyle yaralıyorlar. Dostlarımızı, yakınlarımızı, devrimcilerini ülkenin, aydınlıktan karanlığa iteliyorlar; oraya, zindanlara mahkûm ediyorlar. Hepimiz mezarlara, kara toprağa doğru itiliyoruz ve hepimiz öldürülmek için sırada bekliyoruz!

Doksan yedi barışa hevesli genç insan, çocuksu hevesleriyle gittiler ölüme; balonlar uçurulurken, bulutları yarıyorken güvercinleri Ankara'nın

Radyoda Ruhi Su'nun o onaran o bizi meydanlara çağıran sesi yüreğimi dağlıyordu:

Kanlı pazar

Ellerinde pankartlar
Gidiyor bu çocuklar
Kalkın ayağa, kalkın
Gidiyor bu çocuklar

Bu pazar, kanlı pazar
Dert yazar, derman yazar
Kalkın ayağa, kalkın
Gidiyor bu çocuklar

Barışın direnme vakti

Şiir ve türkü yakan ağızlara
Gün ışıktan renkler
yakışır
En diri üzümlerden şarabî
sarhoşluklar, aşklar

Ömür geçer suskun
diyarlardan
Genç yüzler kanar,
Dili kayıp gençler kanar;
Kayıp gider parmaklardan...
Okşayamazsın saçlarını bir
kez daha
Alay-ı vâlâ ile uğurlanır
balalar

Hissizleşir duyguların
Habire kurur gözyaşların
Yükseklerde vicdan bulutları
kararır

Toprağın bağrında tüm
çiçekler güzeldir, oysa
Yatarken kuytuluklarda şirin
gözlüler
Dağlarda gelincikler
Ölme sakın
Ümidini kırma hiç!

Bir dilek tut
Bir yaşamı bağışla
Bir ağaç dik: yemişi nar
Barışı zeytin olan
Daha çok var ölmemeye

Bilsinler ki şimdi direnme
vakti
Yürüyün meydanlara
Yok, olsun tufeyliler
Şairler ve halklar ölmez;
bilirsin...
Bu toprak hepimizin
Bu çocuklar bizim!

Bedros Dağlıyan

UNUTTUKLARIMIZ

ERDAL BOYOĞLU

Ankara'da düzenekli bomba katliamı ve HDP

10 Ekim 2015 Cumartesi günü saat 10.04'te Türkiye'nin başkenti Ankara'da barışın odağına bombalar patlatıldı.

Barışa ve emeğe düşman olanlar, Ankara'da kirli yüzlerini bir kez daha gösterdi.

Ankara'da 128 barış ve demokrasi gönüllüsü yaşamını yitirdi. 400 yüzden fazla insanımızın yaralanmasına neden oldu. Yüreğimiz yanıyor. Yüreğimiz kanıyor, gözlerimiz yaşıyor.

Katliamın gerçekleştiği gün üç Bakan ortaklaşa basın açıklaması yaptı.

İçişleri Bakanının yaptığı açıklamayı ve sorulara verdiği cevabı ibretle izledik. Bakan "bir güvenlik zaafiyeti yoktu" dedi. İstifa etmeyi düşünüyor musunuz sorusuna verdiği cevabın izahatı olabilir mi?

Ankara'da meydana gelen ve yüzlerce kişinin öldüğü bu olayda devletin bir eksiği yoksa kimin eksiği var? Adı üstünde İç İşleri Bakanı istifa etmeyecekse kim istifa edecek?

İnsanların en acı gününde pişmiş kelle gibi sırttan bir Adalet Bakanı vardı. Düşünşenize şöyle bir; 86 insan (ilk açıklanan sayı) düzenekli bombalı saldırı sonucu öldürülüyor ve Bakan sorulan soruya sırtıyordu.

Sağlık bakanı, ambulansın geç gelmesini hiç sorun yapmıyor. Polisin acılı ve yaralı insanlara gaz sıkarak copla saldırmamasını hiç ağzına almıyor.

Ölenler arasında evli çiftlerin, 9 yaşındaki çocuğun, 70 yaşındaki barış annesinin, baba oğulun, HDP'li iki milletvekili adayının, CHP'li, HDP'li ve EMEK partili gençlerin, İşçilerin, öğretmenlerin, emekçilerin Barış için parçalanmış bedenlerini gördük.

Başbakan Davutoğlu'ndan, HDP'yi ve Selahattin Demirtaş'ı hedef gösterdiğini dinledik. İşid'e karşı tek laf etmezken, Demirtaş'ı tehdit ettiğini gördük.

Selahattin Demirtaş bir açıklamasında; "Partimize ve Halkımıza yapılan saldırılar alçaklıktır. Bu alçaklığı Cumhurbaşkanı, Başbakan izliyor. HDP ye 400 saldırı yapıldı, bir tek kişiye soruşturma açıldı. Kime? Çok şü-

kür o da bana." dedi.

AKP iktidarı bir Kasım'da iktidara geldi. 13 yıl sonra bir başka bir Kasım ayında tarihin çöplüğüne gideceğinden korkuyor. Dünya lideri olmaya soyunan kişinin geldiği duruma bir göz attığımızda hırsızlık, yalan, dolan ile rezil oldu.

Ama AKP bir Kasım'da 'cehennem çukuru'na yuvarlanacak. Çünkü AKP iktidarı, palavra propağandası ile spekilasyonları son bulacak.

Cizre, Diyarbakır ve Nusaybin'de gerçekleştirilen operasyonlar ne adına, niçin? Suruç katliamını unutturmak isteyen kimler?

Bazı yandaş yazarlar, operasyonları "devletin kendisini koruması gerekir" söylemiyle yazmaları ne adına, niçin yazılmıştır?

Burada korunması gereken devlet değil, toplumsal barış, bireyin hakları ve özgürlükleri vede hukuk güvenliği değil midir?

T.C devletinin unutturma kültürünü 90 yıldır demokrasi ve laik'lik adına tekçi ideolojinin ırkçı yüzünü biliyoruz.

Artık unutturma kültüründen, hatırlama kültürüne ihtiyacımız var.

Demokratik hukuk devleti niteliği-

ne toplumsal uzlaşma temelinde 1924 anayasasına bağlandıkça ve darbe anayasasından kurtlukmadıkça, Anadolu-Mezapotamya coğrafyasında yaşayan haklara ne eşitlik nedeadalet gelir.

Ve bugün AKP iktidarı ile toplumsal ve siyasi barışı sağlamak imkânsız gözükmetedir.

Düşünşenize şöyle bir; Devlet terörü, neden hep muhaliflerin başına geliyor.

HDP binaları neden saldırılara maruz kaldı. Neden saldırganlardan kimse tutuklanmadı. HDP binalarına saldıranlar arasında resmi polislerin olması, AKP iktidarı için neden bir anlam ifade etmiyor.

AKP iktidarı, birlik beraberlikten dem vuruyor. Ama farklı olanlara karşı kin ve nefret söylemini geliştiriyor. Akan kana bir vampir edasıyla üşüşüyor.

Ankara katliamında hiç bir güvenlik zaafiyeti yoktur demek, olayın içinde olduğunu gösteriyor. Düzenekli bombalı saldırıdan sonra gazlı ve coplu saldırının gerçekleştirilmesi bunu daha da netleştiriyor. Ambulansın geç gelmesi düşündürücü değil mi?

HDP, emekçi halkların insanca ya-

şaması için mücadele ediyor. HDP, eşitlikçi bir anayasaya ile laikliğe ve demokrasiye sahip çıkmak istiyor. HDP, çok zorlu bir mücadeleyi üstlendi, barışı üstlendi. Populist ırkçı politikalara karşı halkların eşitliğinden yana oldu. HDP, devlet partisi değildir, bu farklılığını seçim programında açıkladı. HDP binbir çiçek bir bahçedir. HDP, emek cephesidir.

10 Ekim günü Ankara'da barış diye halay çekenlerin arkasında patlayan düzenekli bombanın vahşetini unutmayalım.Cumartesi günü "inadına barış", "inadına halay" sesine, "inadına Demokrasi ve Özgürlük" diyenlerin yüreğini yüreğimize ekleyelim! Çığlığına çığlık katalım! Etrafımıza barış için diyelim, insanlık için yazalım! Geçmişle hesaplaşalım ve yüzleşelim. unutma ve unutturma kültüründen kurtulup insanlığa sahip çıkalım!

"Savaşa inat, barış hemen şimdi" diyen tüm emek, barış ve demokrasi güçleri 10 Ekim Cumartesi günü Ankara'da bizlere yüreklerini ve çığlıklarını bıraktılar.

Ankara'da barışı feteden yoldaşlarımızı saygıyla sevgiyle anıyorum.

Zamanlı zamansız demeden, SÖYLENME SÖYLE!

Gözümüzün önünde oldu

İSHAK KARAKAŞ

Göz göre göre olmadı evet ama gözümüzün önünde oldu. Göz göre göre gitmedi o insanlar o meydana. Öyle olsa küçücük çocuklarını, yaşlı analarını, yorgun babalarını alırlar mıydı yanlarına? Kocaman yürekleriyle yine giderlerdi barış için, özgürlük için haykırmaya ama hiç olmazsa sevdiklerini evde bırakırlardı. Bir barış mitinginde niye katliam olsundu? Niye kaygılanacaklardı ki sevdikleri için? Barıştı istedikleri. İçlerindeki iyilik o kadar büyüktü ki, içlerindeki insan sevgisi öyle çoktu ki, bu kadarını bekleyemezlerdi. Ama gencecik fidanları kırdılar, anaları, babaları, öğretmenleri, öğrencileri, işçileri yaktılar, parça parça ettiler, katlettiler, sakat bıraktılar o meydanda birileri.

Halbuki gözümüzün önünde oldu olanlar. 7 Haziran seçimlerinin öncesinde başlamışlardı daha. Hükümet

üyeleri açıkça tehdit ediyordu halkları. HDP barajı geçerse olabilecekleri çekinmeden söylüyorlardı. “Kaos” diyorlardı, “sürecin filmi” diyorlardı, “Kürtler için zor günler başlayacak” diyorlardı. Sanki Kürtler hiç zor gün görmemiş gibi, sanki kendileri “süreç” diye diye koskoca bir halkı ve toplumu oyalamamış, barıştan, çatışmasızlıktan rant devşirmemişler gibi. Cumhurbaşkanı’nın talimatıyla, yılların çabasının ürünü Dolmabahçe Muta-bakatı’nı rafa kaldırmamışlar gibi.

Evet, olanlar gözümüzün önünde oldu. Seçime iki gün kala HDP’nin Diyarbakır mitingi gözümüzün önünde bombalandı. Seçimin hemen ertesinde Diyarbakır’da insanlar evlerinin kapısında katledildi. Kürtler arası bir iç savaş provokasyonlarla ilmek ilmek örülmek istendi. Olmadı, halk provokasyona gelmedi. Bu sefer el artırıldı. Suluçta’da yine barışsever gençler he-

def alındı. Toplum daha bu saldırının şokunu atlatamadan, faili karanlıkta kalmış bir çifte cinayet gerekçe gösterilerek çatışmasızlık sona erdirildi ve ardından uçak sortileri, bombalar, Kürdistan ilçelerinde, kentlerinde sokağa çıkma yasakları, sivil katliamları başladı, araçların arkasına bağlanan ölü bedenler yerlerde sürüklendi. Bütün bunlar olurken AKP ve geçici hükümeti hâlâ mağduru oynuyor ve olanları tek başına iktidar olmamasına bağlıyor, yine Cumhurbaşkanı talimatıyla yapılacak erken seçimde istikrar ve güvenlik karşılığında tek başına iktidar talep ediyordu.

Gözümüzün önünde adım adım bir iç savaş planlanıyordu. Devlet - hükümet kitlelerin içindeki faşizmi uyandır-mıştı. HDP binaları saldırıya uğruyor, yağmalanıyor, Kürtler sokaklarda linç edilmek isteniyordu. Bu puslu ortam Türkiye’nin bütün karanlık güçlerini harekete geçirdi. Epeydir unutulmuş Mafya bozuntuları sahneye çıktılar. Devletin bunca yıllık mağalarına iade-i itibar edildi. Sedat Peker denilen bir Mafyacı “teröre hayır” mitingleri turnesine çıktı ve Ankara katliamının hemen öncesinde “oluk oluk kan aka-

cak” diye haber verdi kürsüden. Biz barış yanlılarını katledeceklerini açıkça söyledi. Ve bırakın soruşturulmayı, belli ki sırtı sıvazlandı. Sonra da oluk oluk kanımız aktı. Gözümüzün önünde oldu hepsi.

Şimdi gözümüzün önünde hükümet yetkilileri gülerek gazetecilerin katliama ilişkin sorularını cevaplıyor, geçici Başbakan onlarca üyesini, sempatanını kaybetmiş HDP’yi ve onun eşbaşkanı Selahattin Demirtaş’ı suçluyor, tehdit ediyor ama önceki bombalamalarda parmağı olduğu ortaya çıkan IŞİD’e tek bir laf etmiyor. Yine onlar mağdur, yine Kürtler, yine solcular, yine barışseverler suçlu.

Oysa eğer bundan önceki katliamlar soruşturulsa ve azmettirenler yargılsaydı, bugün Ankara’dan 128 güzel insanın cenazeleri memleketlerine uğurlanıyor olmazdı. Selahattin Demirtaş uğurlama töreninde yaptığı konuşmada onları koruyamadığımızı söyleyip özür diledi. Evet, hepimiz kaybettiklerimizden özür dilemeliyiz. Gözümüzün önünde oluyordu bunlar ve biz birbirimizi koruyamadık.

Şimdi kaybettiğimiz bu güzel insanların anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

İshak Karakaş ve Ahmet Tulgar ile
‘Nabız’

her Pazar 21.00’de
MedNûçe TV ekranlarında

Gündemin en sıcak konuları farklı konuklarla özgür
medya ortamında tartışılıyor: Nabız’da

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

Fehim Işık ile **‘Kûçenname’**

onbeş günde bir

Pazartesi günleri saat 16.00’da

MedNûçe TV ekranlarında

Sokağın sesi, halkların nefesi ve meydanların
dinamizmi: Kûçenname’de

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

Candan Yıldız

İshak Karakaş

➔ **Deneyimli bir gazetecisiniz. Ankara'daki barış mitinginde siz de vardınız. Katliamı yaşadınız. Daha sonra hastanelerden haber yaptınız ve İstanbul'dan cenazeleri takip ettiniz. Sizinle bu katliamı konuşmak istiyorum. Söyleşi teklifimizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz.**

Ben teşekkür ederim

➔ **Hem bir barışsever olarak hem de bir gazeteci olarak bize Ankara izlenimlerinizi anlatır mısınız?**

Ankara'ya otobüslerle gittik. Biz barışın kadınlar cephesinden güçlü bir dille seslendirilmesi için Ankara'ya gittik. Ben ayrıca Barış İçin Kadın Girişimi'nin bir gönüllüsüyüm. Ve tamamen kadınlarla yıllardır barış mücadelesi veriyorum ve barışa inanan bir insanım. Mesleki olarak da barışa

inanan birisiyim ve bu toplumun demokratikleşmesi için de bence hepimizin üzerine düşen görevler var. Gazeteci olarak da kadın olarak da barışın buna aracılık ettiğini düşünüyorum, o yüzden Ankara'ya kadınlarla beraber gittik. Otobüsler tutulur ve orada da insanların toplandığı bir yer var: Mehmetçik Vakfı Tesisleri. Çok otobüs vardı, insanlar orada mola verdi. Ve önceki deneyimlerinden insanlar böyle tarif ettiler oradaki buluşmayı. Mola yerindeki buluşmada çok coşku vardı. Bir yerde halay var, bir yerde horon vardı. Çok genç vardı, çok kalabalık var diye tarif ettiler ve herkes çok umutluydu. Bu miting gerçekten birbirimizi hissedeceğimiz yani o ezilenlerin cephesi olarak birbirimizi hissedeceğimiz, yanyana geleceğimiz ve kalabalık olacağımız ve aynı zamanda coşkusunun da güçlü olduğu, olacağı bir miting duygusunun çok

olduğu bir gidişti. Saat sekiz gibi Ankara tren garına uzak bir mesafede durduk. Daha 2 saatlik bir vakit vardı. Biz bir grup kadın arkadaş Kızılay'a gittik kahvaltı edelim diye, sonrasında da garın önünde de buluşacaktık kadınlarla beraber. Tam 9.30'da biz yola çıktık. Hayat tesadüf işte bir kadın arkadaşımız dedi ki taksi ile gideyim. Ben de ısrarla yürüyelim dedim, çünkü otobüslerden dolayı vücudumuz yorulmuştu. Biraz açılalım diye tavsiye ettim. Biz yürüyoruz, Sıhhiye meydanının kendisi böyle polis güvenlik şeritleri çekilmiş. Oradan girmeye çalıştık, polisler bize oaradan giremezsiniz çünkü bomba her miting öncesi yapılıyor ya bomba taraması yapılıyor, o yüzden kenardan gidin, dedi. Biz güvenlik şeridinin kenarından yürüyerek Sıhhiye meydanıyla gar arasında bir köprü var biz o köprüye geldik. 2 tane ses, 2 tane patlama duyduk. Çok yakın

aralıklarla yani ben size diyeyim 4-5 saniye falan yani. Ve güçlüydü. Ama insanlar inanmak istemedikleri için bomba olduğuna, biz birbirimize şunu söyledik ses bombasıdır. Sonra yürümeye devam ettik. Hiçbir panik yok. Hiçbir kaos yok. İnsanlar yürüyorlar ve biz de yürüyoruz gara doğru. Tam o arada miting tertip komitesinin otobüsü var ve görevliler oradan anonslar yapıyorlar. Arkadaşlar panik yapacak bir şey yok ve lütfen kortajdekiler yavaş yavaş yürümeye devam etsin, diye. Biz biraz da ona güvenerek gayet sakin bir şekilde yürümeye devam ettik. Ne zaman ki tam Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası'nın binasının önüne vardığımızda ki oarası da patlama yerinin 300-400 metre uzağı gibi bir yer, orada beklerken biz arkadan insanlar gelmeye başladılar. Arkalaradan gelen insanlar ki bir kaç insanı da tanıyordum ben birisi kusuyordu, birisi ağlıyordu. Bir

“Ankara’da insanlara ‘yan yana gelmeyin’ dediler

Candan Yıldız çok başarılı ve vicdanlı bir gazeteci ve televizyoncu. Uzunca bir süredir IMC TV’de editör olarak çalışıyor. Yani aslında masa başında olması lazım. Ancak aktivistliği ve dünya görüşü onun sık sık sahaya çıkıp, çatışma bölgelerinde

haber peşinde koşmasına neden oluyor. Candan Yıldız, Barış İçin Kadın Girişimi’nin aktivisti ve bir barış mücadelecisi. Ankara katliamında oradaydı. Kendisiyle buluştum ve ona katliam sırasında gördüklerini ve bu olaya ilişkin değerlendirmelerini sordum:

tanisinin de beti benzi atmıştı, bembeyazdı yüzü. Bir adama, ne oldu orda, dedim. Patlama oldu, dedi en az 100 ölü var, dedi yani bu 10’u çeyrek geçe falan. Gerçekten de adam doğru söylemiş yani. Nasıl bir patlamaysa o an sonrasında hemen bizi alandan çıkarmaya başladılar, arkadaşlar gidiyoruz ayrılıyor, diye. 3’erli 5’erli gruplar halinde ayrılıyor. Ve üçüncü bomba söylentisi çıktı hemen. Tam Suruç’taki gibi yani onun üzerine bir grup insan nereye gideceğini bilemedi ama yine panik yok, çok enteresan bir şekilde sadece bir şaşkınlık ve şok hali. Öyle bir anons yapıldıktan sonra yürümeye başlıyoruz ve 25-30 kişilik bir çevik kuvvet polisi, bu arada ambulanslar mesela çok geç geldi gerçekten. Yani ben olay yerindeki görüntüleri izledim zaten çok açık, olay yerindeki polisler ambulansın önünü kesiyorlar ve görüntüler zaten her şeyi anlatıyordu söze gerek

yok zaten durumu. Ama ben orada değildim, ben o kortejin olduğu yerde çok geç geldiğini şurdan biliyorum, uzun bir süre ambulans gelmedi, bir ambulans geldi ve insanlar hemen koridor oluşturdular, ambulansın önünü açmak için. O koridorları açtıktan sonra birden yine kitle toplandı, çünkü ambulans geçebilmişti, sonra polisler koşmaya başladılar. 25-30 kişilik çevik kuvvet ekibi. Ve insanlar doğal olarak artık şey bilgisine sahiplerdi. İnsanlar öldürüldü, iki tane patlama canlı bombamı daha hiç belirlenmemişti onun tam net bilgisi yoktu. Ama insanların öldüğü bilgisi insanlarda vardı ve çok öfkeliydiler. Zaten yakın zamanda Suruç’ta da insanların kaybetmiş çünkü o kitle Suruç’taki öldürülen çocuklara sahip de çıkan bir kitle olduğu için böyle bir bilgi de var tabii ki insanların hafızasında. O esnada polise yoğun slogan atıldı “Katil Polis” diye. Çün-

kü insanların bu devlet geleneğinde ki katliam tarihi hepimizin zihninde var yani hani hiçbirinin açığa çıkmaması bilgisi de var.

➔ Anlıyorum.

Ve tamamen o bilginin oluşturduğu bir tepkiyle sloganlar atmaya başladılar ve gençlerden bazılarıyla polis arasında arbede yaşandı, gaz bombası attılar orada da ama çok yoğun bir gaz atmadılar, çünkü bence polis de şunu gördü, orada daha fazla müdahale ederse gerçekten çok kötü şeyler yaşanabilirdi çünkü insanların gözü karmıştı ve ben kendimden biliyorum hiçbir hesabımız yok o an. Yani her şeyi göze alabilirsin, öyle bir öfke anı ki, öyle bir isyan hali ki duygularınızın sizin aklınızı egemen aldığı bir an ve orda her şey olabilirdi ve o yüzden çok aşırı müdahale etmediler. Sonrasında kitle dağılmaya başladı. Bir grup in-

san Ak Parti’nin güçlü olduğu çünkü bir gazeteci arkadaş bize o bilgiyi verdi, Ak Parti’nin güçlü olduğu bir ara sokaktan, esnafların güçlü olduğu sokaktan Numuneye doğru gidildi çünkü kan vermek gerekiyordu gerçekten. Orada bi kadın hiç kendini frenlemedi, doğal olarak ve “Biz barış için geldik. Barış için gelenleri öldürdünüz. Barış için gelenleri katlettiniz” dedi. O esnafın bazıları gerçekten nasıl bir hale geldiğimizi anlatıyordu. O esnafın bazıları utanmaz bir şekilde “Gitmeseydiniz oraya” gibi cümleler kurarak ölümleri, katliamları meşrulaştıran herhangi bir insan canının sırf onun dışında, onun gibi düşünmediği için tamamen öcüleştirdiği, hiçbir değer atfedilmediği bir nesneye dönüşmüştü, gerçekten yani böyle bir yarılma var toplumun arasında. Biz bunu çok net gördük Ankara’da. Ankara’da öyle tepkilerle karşılaştık ki kenardan izle-

yenlerle yani “Evde otursalardı” diyor mesela. İnsanların zihnindeki o benim hakkım var ve ben hakkımın arkasından gidebilirim fikriyatı, inancı kırılmış mesela toplumun bir kesimi tarafından. Bu 13 yıllık iktidarın yarattığı en büyük tahribatlardan birtanesi bu olduğunu düşünüyorum. “İnsan hakları ile vardır” nosyonu bir kesim için bitmiş yani. Bu nasıl olmuş, tabii ki bu tamamen toplumsal, siyasal iklimin yeşerttiği bir şey. Sonrasında bütün hastahane önleri, ben kamu hastanelerinden bahsediyorum ki özelliklere gidenler de olmuş, bütün hastahane önleri mahşer günüydü. Çok kalabalıktı yani o kitle gitmemiş yaralananlarımıza kan vermemiz gerekiyor diye hastahane önüne aktı gerçekten. Deli gibi kan vermek için sıraya girildi. Ben iki tane sağlık çalışanını gördüm Numune Hastanesi önünde gencecik iki tane kadın deli gibi koşturuyorlar Numune ve İbn-i Sina hastaneleri arasında deli gibi koşturuyorlar bir aşağıya bir yukarıya. “Negatif kana ihtiyaç var, negatif kana ihtiyaç var” diye. “Birbirinize haber verin duyurun hastanede de çok kan eksikliği var oraya gidin.” O anki dayanışmayı görmek bence çok iyiydi yani o bir yansıtmaydı. Sonrasında şöyle bir kareyi de ben anlatmak istiyorum. İbn-i Sina Hastanesi’nin önündeyiz, kan vermek için bekliyoruz ama dediğim gibi yoğunluklu olarak negatif kana ihtiyaç olduğu için pozitifler bekliyorlar. İnsanlar adlarını yazdırıyorlar. O an yeterli personel yoktu. Zaten cumartesiydi. Onu da şuradan çıkarıyorum, anonslar yapıldı sağlık çalışanı var mı diye. Mesela ben sağlık çalışanıyım deyip içeriye yardımcı olmak için girdi.

➔ Tabib Odaları’ndan da doktorlar vardı, onlar da yardımcı olmuşlardır.

O an olay yerinde müdahale etmişler ve ardından hemen hastaneye gelmişler. Ama dakikalar olduğu için o an oraya ulaşmamış olabilirler ama ben tabib odalarından arkadaşlarla da karşılaştığım da bir çok çalışanın, doktorun hemen hastanelere koştuğunu, gönüllü çalışmak için koştuğunu biliyorum. Bizim doktor arkadaşlar da hemen gittiler. İbn-i Sina Hastanesi önündeki kare şu bir tane genç duvara dayanmış ağlamak ile ağlamamak arasında ve titriyor. Çok rahat anlıyorsunuz, gerçekten şahit olmuş o parçalanma anına ve belli ki arkadaşlarını ölü ya da yaralı taşımış. Çünkü gömleğinde kanlar falan da vardı.

Gittim yanına, iyi misiniz dedim. “Nasıl iyi olabilirim” dedi. Ve sonrasında “Biz Barış için gelmiştik buraya, bizi yine katlediyorlar. Her zaman biz ölüyoruz, biz ölüyoruz” dedi. Ve belli ki inaçlı bir çocuk. “Allahım’a söz olsun ki ben dağa çıkacağım” dedi. O an ki ruh hali insanlarda bu, çünkü bu sürekli öldürülme, sürekli cezasızlık, sürekli adaletin tesis edilememesi aslında insanların duygusal ve aslında bir tür toplumsala da dönüşen kendi adalet mekanizmasını yaratmasının da önünü açıyor aslında. Son dönemlerde mesela benim gözlemlediğim, cenazeleri görüyoruz sonrasında gittim bir kaç cenazeye insanlar kendi güvenliklerini kendileri alıyorlar. Tabii ki bir devlet mantığıyla yapılmıyor, didik arama yok, zaten bir tür devleti yeniden ikame edip yeniden üretildiği güvenlik politikasıyla değil ama insanların çantaları arıyorlar. Belirli görevliler

oluşuyor cenaze girişlerinde. Cemevleri ya da Camilerde kendi güvenliklerini alıyorlar ve mesela dükkân (Pazartesi) cenazede de böyleydi. Pazar günkü cenaze de öyleydi, başka yerlerde de öyleymiş. Anlaşılyorki mesela ben sonrasında düşündüm bunun üzerine aslında orada da bir kopuş var. Yani bu devlet kimin devleti sorusunun artık daha çok sorulduğu ve bunu düşünmenin daha meşru olduğu bir toplumsal durum olduğunu düşünüyorum ben.

➔ “Kendi can güvenliğimiz kendimiz sağlarız» mı demek bu?

Yani bir kopuş var devlet fikrinde, devlet kavramından bir kopuş olduğunu hissediyorum ben. Hani bu siyaseten nasıl tercüme edilir onu bilmiyorum ama insanların ruh halinde, konuştuğum insanların ruh halinde. İşte Suruç var, Diyarbakır var, Robos-

ki, Sivas, Maraş, Çorum, 77 1 Mayıs var. Bütün bu aslında hafızasına aktarılıyor kuşaktan kuşağa. Geliyorsun 2015’te İşte Barış ve Demokrasi isteyen büyük bir kitlenin ortasında “seni ben toplu olarak öldüreceğim” eylemi ile karşı karşıya kalıyorsunuz. Buna dair fikrin, zikrin ve hissiyatın da “evet ya ben bu devlet için vatandaş değilim. Ben bu devlet için bir değer değilim. Korunması gereken, can güvenliğinin sağlanması gereken bir birey değilim” fikrinin güçlendiğini düşünüyorum ben.

➔ Sizce bu eylemle ne hedeflendi?

Ben Suruç’la çok benzeştiriyorum. Hani şu an resmi ağzılardan yapılan Suruç bağlantısının çok çok öncesinde yani pazar günü düşündüm. İki şey nedeniyle düşündüm. Bir adli tıpçı arkadaşım bana Suruç katliamı sonrası “Çok komplike bir bomba kullanılmış. Çok sofistike bir bomba kullanılmış, insanlardan böyle sayısız bilye ve metal çıkardık vücutlarından” demişti. Hemen ertesi gün basına da yansıdı bu bombada da öyle bir şey kullanılmış. Belli ki çok güçlendirilmiş. Bir bombanın tahrip gücünden kaynaklı bir benzerlik kurdu. İkinci kurduğum benzerlik de Suruç’taki gençler de aslında bir tür Türkiye fotoğrafıydı. Trabzonlusu vardı ondan sonra Kürdü vardı, Çerkezi vardı ve politize olmuş bir gençliğin orada buluşmasıydı ve o gençlik bir tür geleceği de simgeler. Aslında Türkiye’nin muhalefet cephesinin tahayyülündeki geleceği simgeleyen bir fotoğraftı Suruç. İnşaa gidiyorlardı, bir umut vardı. İnşaa demek umut demek, ben yapacağım demek. Kendi irademi koyacağım demek. İnşaa demek imece, birlikte yapmak demek ve gençlik de gelecek, umut demek zaten. Bütün bu simgelerin aslında bulunduğu bir katliamdı Suruç. Ankara da aslında böyle bir simgenin tezahürüydü. O da neydi, tamamen HDP’nin çağrısı değildi. Sendikaların ve meslek odalarının çağrısı ve aslında demokratik cephenin çok çok geniş olduğu bir buluşma eylemiydi. Oradada nitekim gördük cenazeler Türkiye’nin dört bir yanına gitti. Yani Suruç’taki hedeflenen neyse Türkiye’nin nasıl bir geleceğe sahip olmasına dair daha radikal bir yerden söz kuran demokratik çevrelerin buluşması resmiyse Ankara da aslında öyle bir resimdi ve buna dönük dediler ki “siz yan yana gelmeye

çalıştıkça birincisinden ders almadınız belli ki, biz ikincisinde daha sert vururuz size. “

➔ Hükümet ve siyasilerin tepkileri nasıldı sizce?

Ben hükümetin bu süreci turnak içinde söylüyorum bunu hiç iyi yürütebildiğini, meşhur kavramla krizi iyi yönetebildiğini düşünmüyorum. İki nedenle düşünmüyorum. Bir kere bu tür şecaat arzederken sirkatin söyler ile insanların aklıyla dalga geçen açıklamalar yapıyor. Mesela önce şunu söyleyeyim güvenlik zaafiyeti tartışmasını ben çok problemli buluyorum. Güvenlik zaafiyeti tartışması hala o bombanın neden oraya atıldığına dair sorunun ya da yanıtının aslında bizim kafalarımızda hala meşru olmadığını gösteriyor. Güvenlik yok ve o güvenlik alınmayacaktı zaten. Yani niye zaafiyet üzerinden bir tartışma yürütülüyor ve ben bunu anlamıyorum. Tabii ki sonuçta biz biliyoruz ki her zaman bu tür katliamlarda tabii ki bir sorumlu aranır ve bunun muhattabı da bellidir zaten siyasi iktidardır tabii ki. Bu siyasi iktidara sorulacak sorulardan bir tanesinin güvenlik olması çok anlaşılır ve meşrudur zaten, olması da gerekir. Ama bunu mesela bu soruyu şeye kadar vardırmak daha doğrusu geçmişten kopararak bu soruyu hala devam ettirmek bence doğru bir zeminde tartışmak anlamına gelmiyor. Hükümetin açıklamalarında Başbakan Davutoğlu’nun dün NTV’de ki açıklaması ki ben zaten sonradan okudum. İşte Suruç bombacısının yakalandığından tutun da ki parçalandı o beden yakalanmadı yani. Onun ardından da elimizde bir liste var ama eyleme geçmedikleri sürece biz hukuk devletiyiz yakalayamayız dediği açıklamanın kendisi zaten hani söze gerek yok dedirten bir şey çünkü yine akıllarımızla, bu toplumun yüzde 60 ile dalga geçen bir ifade. Bir zihniyet var işte biz biliyoruz ki mesela makul şüphe diye bir yasa çıkarıldı. “Sen eylem yapabilirsin o yüzden ben seni bir gözaltına alayım. “ Ya da işte insanların tam da kitap bombadan da daha tehlikeli olabilir diye gazeteci arkadaşlarımızın alındığı, bir yıl cezaevinde tutulduğu bir şeyden bahsediyoruz ve İŞİD denilen canavarın İŞİD denilen yapının Türkiye’deki hücrelenmesinin ne boyutta olduğunu da biliyoruz ve devletin istihbaratı ve devletin güvenliğinin kendisi tamamen, kendi bekası, devletin bekası denilen şey bir grubun bekası için neler yapabileceğini de bi-

liyoruz. O yüzden bütün bu açıklamalar inandırıcı değil.

➔ Toplum çok tedirgin. Devlete olan güven tamamen yitirilmiş. Bundan sonra ne olacak?

Bu biraz sosyolojiyi analiz etmek ve biraz da siyasal öznelerin ne yapmak istediğini iyi analiz etmekle ilgili bir şey. Çünkü toplum denilen yapı aynı zamanda siyasal özneleşe de biliyor. Ki ben bir birey olarak, Candan olarak hiçim ama herhangi biri ama hayatın kendisine müdahale eden ona dair sözü olan bir siyasal mobilizasyonun içinde olduğumda ben başka bir şey yapabilirim. Başka bir sözümün gücü olabilir. Şimdi buradan şunu demek istiyorum, ciddi bir iktidara karşı öfke cephesi var. Bu öfke cephesinin kendisi paralize de olabilir çok güçlü yanyana gelip örgütlü de davranabilir. Şimdi burasının ne olacağını tam bilmiyoruz. Çünkü Gezi de çok güçlü bir öfkeydi, güçlü bir çıkıştı sonradan paralize oldu, biliyoruz. Gezi de aslında bir saf determinasyondur, değil mi, insanlar güvenliğini alıyordu, her yerde kontroller yapıyordu turnak içinde. Ve ona rağmen insanların kendilerini en güvenli hissettiği yer olarak tarif ettikleri bir zemindi Gezi. Şimdi bu öfke cephesinin kendisini nasıl mobilize edeceği, nasıl örgütleyeceği çok önemli ama şundan bağımsız bir süreç olduğunu düşünmüyorum. Bir öz yönetim fikriyatı kulaklara kaçıyor. Yani

Fırat’ın Doğusu’nda ne yaşandığı aslında buralara ulaşıyor. Bir de sonuçta artık Kürtlerle Batı’nın daha güçlü ilişki kurduğu bir dönemdeyiz. 90’lar gibi değil. Ve oralardan gelen bilgiler akıyor bu tarafa yani o deneyimler, o bilgiler akıyor ve devlet tahayyülünün zayıfladığı bir süreçte peki biz onun yerine kendimiz ne kuracağız, biz kendimizi nasıl yöneteceğiz tartışmaları bence daha güçlü yapılacak bu dönemde. Bu nasıl sonuçlandırılacak, bu nasıl örgütlenecek bunu bilmiyorum ama insanların kafasında devlet olmazsa kaos olur. Devlet olmazsa vandal bir hukuk gelir. Devlet olmazsa barbarlık olur fikriyatı bence aşıyor. Bu birşeylere akacak ama nereye akacak biraz daha görmek lazım.

➔ Medyanın tavrını nasıl değerlendiriyorsunuz ?

Türkiye’deki medya yapılanması ya daha doğrusu medya yapısal olarak sorunlu bir kitle iletişim aracı ve aynı zamanda ideolojik aygıtlar bunlar tabii ki. Çok önem vehmetmemekle beraber en azından doğru soruları sormak refleksinin bile öldürüldüğü bir iklimdeyiz. O yüzden tabii ki doğru soruların sorulduğu bir haberciliği mumla arıyoruz, o doğru. Ama o kadar besleme basın olarak o ta Osmanlıya kadar giden bir şey sonrasında Adalet Partisi döneminde de söylenen bir şey. Besleme basın hep varolageldi

ve varolagelecek zaten. Ve en büyük kötülüğü de iktidara onlar yapıyorlar yani Selahattin Demirtaş’ın sözü çok doğru, diyor “Yandaş medyaya daha çok üzülüyorum çünkü onlar daha az özgürler. Onların durumu daha acıması.” İşte kendi aralarında bile birbirlerini yalanlayan bir kör biat yayıncılığı var. Akşam bambaşka bir manşet atıyor, Türkiye bambaşka bir manşet atıyor ve birbirlerini yalanlayan manşetler atıyorlar. Bu kadar pespaye, bu kadar kendi öz saygılarını tarumar eden bir yayıncılıkla karşı karşıyayız. Şimdi bu sözüm onlara değil onlar tercihini yapmışlar ve bir tür kader birliği yapmışlar. O kader birliği onları nereye getirecek bunu siyasal güç savaşları belirleyecek. Ama sözüm hala bir şeyler yapmaya çalışan, hala soru sormayı gazeteciliğin olmazsa olmazı olarak görenlere sözüm. Cesaret kahramanlık gibi değil. Korkunun ve geri çekilmenin sonu yok. Cesaret kendi yaptığının inanmak demek, kendi sorunun doğruluğuna inanmak demek aslında, kendinin arkasında durman demek. Kendi varoluşunun arkasında durman demek. O yüzden sözüm aslında kendisine ihanet etmeyecek bir gazeteciliği hala yaşatmaya çalışanlara. Onların yanyana durması hala doğru soruları sorması gerekiyor ki bizim gerçekten kamusal bir görev olarak biz de dönüp geçmişe baktığımızda evet bunu yapmışız diyecek hem ahlaklı olalım hem de pişmanlık yaşamayalım.

Genel Cerrahi Uzmanı
İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri

DR. SAMET MENGÜÇ

Bir hekim olarak; tek bir yaralı kalmayana değin katliam alanındaaydım!

DİSK-KESK-TMMOB ve TTB nin çağrıcı olduğu ve koordinasyonunu üstlendiği ülkenin tüm demokrasi, barış, insan hakları mücadelesi veren örgütlerin, siyasi parti, STK, emek meslek örgütlerinin katılımcı olduğu EMEK, BARIŞ, DEMOKRASİ MİTINGİ giderek ısınan bir havada, katılımcıların cıvı cıvı kaynadığı, halaylarla, renga-renk pankart, flama, dövizlerle mitinge hazırlandığı ve her şeye rağmen BARIŞ'ı egemen kılmaya çalışan onbinlerin bu güzel başlayan günü saat 10:05 sıralarında saniye aralıklarla patlayan 2 bomba ile KATLİAMA dönüştü.

İlk patlama kulakları sağır edersine bir sesle patladığında TTB ön-lüklerimizi henüz giymiştik. Yanımda Doktor arkadaşlarım RT, TG, MB, F-B, LT, İE vardı. Dr F. megafonu alarak esprili bir sloganla hekim kitlesini mitinge hazırlamak için slogan attırmaya başladığı anda ilk bomba patladı.

Kulakları sağır edersine yüksek sesle patlayan bomba bende ses bombası algısı yarattı ancak hemen sonrasında patlayan ikinci bomba ile birlikte kitlede oluşan çığlık sesleri ve hareketlenmeyle hemen bombaların patladığı yöne doğru HEKİMLER olarak hep birlikte yöneldik.

Yaklaşık 15 metre ötemizde yerde ilk yaralılarla karşılaştım. Başından yaralanmış ve hareketsiz yatan 25-30 yaşlarındaki yaralının çenesinin kitlendiğini ve dilini ısırması şeklinde ağzı kan dolu ve burnundan kanaması vardı. Hemen yanında ise yine hayati belirtisi olmayan bir de kadın yaralı yatıyordu. Birkaç hekim birlikte bu 2 yaralıya resusitasyon (canlandırma ve ilk yardım) yapmaya başladık. Çenesi kitlenen hastanın çenesini açarak ağzında ve boğazında biriken kanları çıplak ellerimle boşalttığımda soluk almaya başladı. Yaklaşık 15 dakika resüste (Canlandırma ve ilk yardım) ettiğimiz bu hastayı maalesef kaybettik. Yaralıyı kaybettiğimizi söylediğimde yanındaki arkadaşının ölen kişinin üzerine sarılarak ağlaması ve bunun ölmemesi lazım, Ahmet ölmemelisin çığlıklarından adının Ahmet olduğunu öğrendiğim bu gençle birlikte yanındaki kadın ya-

ralıda tüm müdahalelerimize ve desteğe yanıt vermediğinden her ikisinde kaybettiğimize karar verdikten sonra Dr N A ileride çok yaralı ve ölü olduğunu ilettiler.

Hızla 10-15 m ilerdeki bomba patlama alanına geçtiğimde onlarca parçalanmış, kan ve yanık kokusunun hakim olduğu ortamda sayamayacağım kadar yaralı ve ölülerin olduğunu gördüm. Çok hızla resusitasyon ihtiyacı olan yaralılara yardım etmeye başlamıştım. Ortam kesif kan ve yanık kokuyordu. Parçalanmış insanlar, kopan organlar, kollar, bacaklar... Özellikle kırılmış kol ve bacaklarıyla ölmüş ve parçalanmış cesetler arasında çaresizlik yaşayan ve müdahalelerle yaşama şansı olan 6-7 yaralıya çevrede bulduğumuz bayrak sopalarını atel, flama ve bayrakları sargı bezi, geniş ve kalın pankartları sedye olarak kullanarak yaralıları Ambulansların ulaşacağı yere naklediyorduk.. Hem sol ön kol hemde bacak kırığı olan ve her iki bacakta çokça delici kesici yaralanması olan son yaralılarından birinin kolunu yerde bulduğum 2 kitabı atel yaparak sevgili D M ile birlikte tespit ettikten sonra alanda kalan ölüleri kontrol etmeye çalıştım. Bu arada eldiven olmadığından ilk yaralıya çıplak ellerle yaptığım müdahale sırasında her iki elim tamamen kan bulanmıştı... Çevrede su ve su satıcısı olmadığından kuruyan kanlı ellerimi GAR'ın önündeki havuzda yıkayabildim. Terleyen yüzümü ise sadece kol-

larım ile temizlemeye çalışıyordum. O ana kadar acil cerrahide çalışan bir hekim duygu ve mantığıyla ortamda bulunuyordum. Ne bunun Türkiye'nin en kanlı katliamlarından biri olduğunu nede ölümden kıl payı kurtulduğumun farkındaydım. Bu sırada müdahalede yardımcı olmaya çalışan sağlık dışı insanların yardımcı olmaya çalışma istek ve arzuları, çektikleri acıları, çaresiz çırpınışlarını görmek böylesine dramatik bir ortamda, travmatize ruh halimi serinleten birer esinti gibi geliyordu.

İki bombalama alanındaki ölüleri son bir umutla kontrolden geçirirken bir alanda 36-37, ikinci alanda 15-17 barış güvercinin cansız bedeni kalmıştı sadece. İlk müdahalede sonsuzluğa uçuş anlarına ellerimdeyken tanıklık ettiğim 2 güvercinle birlikte tek tek dokunarak artık sonsuzluğa uğurlanan 54-55 ölü muayenesi yapmış oluyordum. Çevredeki miting aktivisti arkadaşlara ısrarla ölüleri kaldırmamaları veya bir başka yere taşımamaları yönünde uyarılarda bulunduğumda, hala sorumlusu olduğum bir hastane acil hekimiymişim duygularımdan sıyrılamamıştım.

Bu arkadaşların çevreyi hızla karanlığa aldıklarını gördüm. Yorulmuş olduğumu farkettiler ve havuzun kenarına giderek ellerimi yıkadıktan sonra telefonuma baktığımda 110 cevapsız arama olduğunu farkettiler. Ve hemen oğlumu arayarak benim

iyi olduğumu yaralılara müdahale ettiğimi dost ve yakınlarıma iletmesini söyledim. Alanda yaralı kalmadığından emin olduktan sonra TTB (Türk Tabipleri Birliği) Binasında kurulmuş olan Kriz Masasına doğru doktor arkadaşlarım EM ve B H ile birlikte yürümeye başladık.

Bu sırada insanların ne kadar vicdansız ve iğrenç olabileceğini gösteren 2 de olumsuz taciz ve hakarete maruz kaldım. Katliam yapılan alanın girişinde duvar dibinde oturarak konuşlanan ve sanki bir spor müsabakasında görevli ruhiyetindeki polislerin ortasında her iki bacağını uzatmış laubali tavırlı, elindeki silahı diğerlerinden farklı silahıyla oynarken (sanırım Bazuka), önlerinden geçen bir kadının hepiniz hayvansınız, Allah hepinizin belasını versin diye polisler seslenerek önümüzde yürüyordu. Tariflediğim polis alaycı ve çok laubalice gözlerimin içine baka baka zafer kazanmış bir tavırla siz hayvan olmasaydınız böyle hayvan muamelesi görmezsiniz diyecek yanındakilerle birlikte tebessüm ve gülücükler atıyordu. Hiç yanıt vermeden yürümeye devam ettim. Tam polis barikatının bitiminde beyaz gömlekli, siyah pantolonlu 4-5 genç sanki alana girmek isteyipte giremeyen lakin ortama hiç uymayan lumpen tavırla beklemekteydi. Tam yanlarından geçerken birinin hayvan dediğini duydum, lakin umursamadan yürümeye devam ettim. Arkamdan yürüyen doktor arkadaşım B; o şahısların bana hakaret ettiğini söyledi. Hiç muatap olmamakla çok iyi yaptığımı söylediğinde ana yola çıkmıştık zaten... TTB Merkez Binasında haberlere baktım. 20 kişinin öldüğü alt yazısı geçiyordu. Bu arada Kriz masamıza da Hastanelerden 33 ölüm bildirilmişti. Yani saat 12:00 sıralarında alanda tespit ettiğim 54-55 ölümle birlikte 87-88 kişinin ölmüş olduğunu kesin bilgilerle öğrenmiş oluyordum. Oysa resmi açıklamalar hala 20 ölü haberini sürdürüyordu... Aile ve dostlarımdan benden 2 saate yakın haber alamamış olmasından dolayı onlara istemeden ve hiç farketmeden yaşadığım travmanın ise tarifini burada kaleme almam mümkün değil...

Sevdayla, emekle, barışla yaşadılar

Ankara'da 10 Ekim'de düzenlenen Emek istenen Barış, Demokrasi ve Emek mitingi öncesi iki canlı bombayla düzenlenen saldırıda son açıklamaya göre 97 kişi hayatını kaybetti. Barış talebiyle Ankara'da bulunan insanların ulaşabildiğimiz hikâyelerini paylaşıyoruz.

Abdülkadir Uyan

26 yaşındaki Bingöllü Abdülkadir Uyan, 2013 yılında İstanbul Üniversitesi Elektrik Elektronik Mühendisliği bölümünden mezun oldu. Ağabeyi ile Bingöl'de mühendislik bürosu açtı. Patlamadan bir gün önce İstanbul Üniversitesi Elektrik Elektronik Mühendisliği bölümüne yüksek lisans başvurusu yaptı.

Metin Kürklü

53 yaşındaki Metin Kürklü işçi emeklişi ve EMEP Merzifon İlçe Başkanıydı. Amasya'dan arkadaşları ile doğum gününde gerçekleşen mitinge katılmak için Ankara'ya gitmişti.

Gökhan Akman

21 yaşındaki Gökhan Akman Uşak Üniversitesi Makine Mühendisliği bölümü 4. sınıf öğrencisi ve EMEP Uşak gençlik örgütü üyesiydi.

Orhan Işıktaş

24 yaşındaki Orhan Işıktaş Selçuk Üniversitesi Lojistik Bölümü 3. sınıf öğrencisiydi. Işıktaş'ın annesi Müzeyyen Işıktaş cenezade, "Orhan, Ankara'ya barış için gitti. Barış için gidenleri öldürdüler. Herkesin başı sağolsun" diye konuştu.

Gülhan Karlı Elmascan - Yılmaz Elmascan

Öğretmen Gülhan Karlı Elmascan ile bir yıl önce evlendikleri eşi Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) üyesi TCDD makinisti Yılmaz Elmascan Adana'dan mitinge gelmişti.

Nevzat Sayan

Nevzat Sayan TCDD çalışanı ve KESK'e bağlı Birleşik Taşımacılık Sendikası (BTS) üyesiydi.

Bilgen Parlak

45 yaşındaki Bilgen Parlak, Ankara tren garında çalışan bir makinistti. Birleşik Taşımacılık Sendikası (BTS) üyesi olan Parlak'ın o gün izinli olduğu ve mitinge katıldığı öğrenildi.

Hacı Kıvrak

Adana BTS üyesi Hacı Kıvrak 25 yıldır TCDD'de çalışıyordu. 45 yaşında, iki çocuk babasıydı.

Rıdvan Akgül

Rıdvan Akgül TCDD Adana Müdürlüğü çalışanı ve BTS üyesiydi.

Fevzi Sert

Devlet Demir Yollarında çalışan 45 yaşındaki Fevzi Sert evli 3 çocuk babasıydı.

Hacı Mehmet Şah

Hacı Mehmet Şah HDP üyesiydi.

Gökmen Dalmaç

38 yaşındaki Gökmen Dalmaç Emek Partisi İstanbul Beyoğlu ilçe yöneticisi ve Devrimci Trabzonsporlular üyesiydi. Bir dönem Eğitim- Sen Trabzon Şube Sekreterliği yapmıştı. Karadeniz Teknik Üniversitesi Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı'nda çalışan Dalmaç, birkaç yıldır İstanbul'da yaşıyordu.

Elif Kanlıoğlu

20 yaşındaki Elif Kanlıoğlu Aydın'dan mitinge gidenler arasındaydı. Mersin Üniversitesi Yabancı Dil Yüksekokulu 2. sınıf öğrencisiydi.

Hakan Dursun Akalın

Amasya'da görev yapan öğretmen Hakan Dursun Akalın mitinge gitmeden önce sosyal medyada şu mesajı paylaşmıştı: "Gel demekle gelmiyor. Umut edip beklemek acizlere göre. Kaçıp saklanacak vakit değil. Sevgi emek ister ya. Emek ve huzur için de emek. Ankara'daymış barış, alıp gelmek gerek. Ben gidiyorum kalanlara selam olsun. Getirebilirsem barışı kızıma sefa olsun..."

Ercan Adsız

42 yaşındaki Ercan Adsız EMEP Çanakale İl Başkanıydı.

Ayşe Deniz

Ayşe Deniz, HDP Karşıyaka İlçe Yönetim Kurulu üyesi ve mali müşavirdi.

Berna Koç

İzmirli Berna Koç, bir yandan temizlik işçisi olarak çalışıyor, bir yandan da üniversite sınavına hazırlanıyordu. Koç, Celal Bayar Üniversitesi Harita ve Kadastro bölümünü kazanmıştı. 2004 yılın-

da sendikacılar, KaosGL'nin LGBT işçi ve memurların katılımıyla düzenlediği Gey-Lezbiyen İşçi Buluşması'nda da yer almıştı.

Fatma Esen

Fatma Esen, 45 yaşında, iki çocuk annesi, Eruhlu, HDP üyesi.

Gülbahar Aydeniz

Gülbahar Aydeniz, Ankara'daki mitingte hayatını kaybeden CHP gençlik kolları üyesi 11 kişiden biriydi. Aydeniz, Malatya Gençlik Kolları üyesiydi.

Eren Akın

19 yaşındaki Eren Akın CHP Malatya Gençlik Kolları üyesiydi.

Canberk Bakış

Adnan Menderes Üniversitesi ve Emek Gençliği Üyesi Canberk Bakış Nazilli İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi öğrencisiydi.

Tayfun Benol

1961 doğumlu Tayfun Benol, İstanbul Üniversitesi Uluslararası İlişkiler bölümünden 1988'de mezun oldu. Lise yıllarından itibaren sosyalist mücadele içinde oldu. Politika Gazetesi'nin sorumlu yazışmaları müdürüydü.

Nizamettin Bağcı

56 yaşındaki evli ve beş çocuk babası Nizamettin Bağcı inşaat işçisiydi. Cenazesi 11 Ekim'de Manisa'nın Saruhanlı ilçesinde toprağa verildi. Bağcı'nın kardeşi Nevzat Bağcı, "Bunlar barış şehidi. Barış olsun diye gittiler" dedi.

Kasım Otur

48 yaşındaki Kasım Otur Birleşik Taşımacılık Sendikası (BTS) Malatya eski Şube Başkanıydı. Evli ve bir çocuk sahibiydi.

Başak Sidar Çevik - Nilgün Çevik

Başak Sidar Çevik Atılım Üniversitesi İnşaat Fakültesi son sınıf öğrencisiydi.

Halası Nilgün Çevik 41 yaşında üç çocuk annesiydi. Nilgün Çevik ağabeyi İzzettin Çevik ve eşi Hatice Çevik ile Urfa'dan Ankara'ya mitinge gelmişti. Başak Sidar Çevik de ailesiyle miting alanında buluştu. Nilgün Çevik ile Başak Sidar Çevik hayatını kaybetti. Patlama sonrası Başak Sidar Çevik'in anne ve babasının fotoğrafı katliamın fotoğrafı olarak manşetlerde yer aldı. Cenazeleri Sırtçı'ya gönderilirken Baba İzzettin Çevik, Hürriyet'e verdiği demeçte "Kızım Atılım Üniversitesi 4. sınıfta okuyordu. Buluşma noktasında beklerken kızım yanıma geldi. Sonra alana girdik. Birilerine güveniyorduk. Barış diyorduk, başka bir şey demiyorduk. Sadece barış... Onlar da Ankara'nın göbeğinde bizlere bunları yaptılar. Acımız çok büyük. Tek istediğim şey şimdi canlarımızı toprağa vermek. Eşim şu an hastanede tedavi altında, başka bir şey söylemek istemiyorum" dedi. Nilgün Çevik'in ağabeyi Erdal Çevik, Milliyet'e verdiği demeçte "21 yaşındaki yeğenim üniversite okuyordu. 41 yaşındaki 3 çocuk annesi kızkardeşim kanseri yenmişti ama bombaya yenildi" dedi.

Resul Yanar

Manisa Saruhanlı ilçesinden inşaat işçisi Resul Yanar evli ve dört çocuk babasıydı. Resul Yanar'ın babası Cafer Yanar, "Biz barış için bağırıyoruz, çağırıyoruz. Ne diyeyim, yalvarıyoruz. Peşimizi yine bırakmıyorlar, yine bırakmıyorlar. Ne yapacağız. Biz barış istiyoruz, savaş istemiyoruz. Savaştan kimse bir şey anlamaz ki. Kimsenin kârı yoktur. Barıştan, kardeşlikten güzel ne var" dedi.

Mehmet Ali Kılıç

Malatyalı Mehmet Ali Kılıç, CHP Malatya Gençlik Kolları yöneticilerindendi. Hakkari Yüksekova'da yaptığı zorunlu askerliği 10 gün önce tamamlamıştı.

Tekin Aslan

İnşaat İşçileri Sendikası kurucularından, Yönetim Kurulu üyesi Tekin Aslan, mitinge İstanbul'dan gitmişti.

Sezen Vurmaz

52 yaşındaki Sezen Vurmaz, 15 yaşındaki kızıyla birlikte kardeşini ziyaret etmek için Ankara'daydı. Tesadüfen geçtiği yerde miting öncesi paylayan bomba nedeniyle hayatını kaybetti, kızı ağır yaralandı. Sezen Vurmaz, Malatya Yeşilyurtspor takımının futbolcusu Onur Vurmaz'ın annesiydi.

Dilaver Karharman

Dilaver Karharman, 61 yaşındaydı ve beş çocuk babasıydı. Memleketi Karaman'da

yapılan cenaze töreninde cenaze namazını imam olan kardeşi Ferit Karharman kıldırdı. Namaz sonrası Ferit Karharman el yazısıyla yazılmış ve çoğaltılmış bir basın metni dağıttı. Ferit Karharman, metinde “Ankara’da meydana gelen bombalama olayında hayatını kaybeden Dilaver Karharman, daha önce geçirmiş olduğu bel fituğu ameliyatının rutin kontrolü için Ankara’da bulunmaktaydı”.

Onur - Umut Tan

Onur ve Umut Tan kuzenlerdi. CHP Malatya Gençlik Kollarından hayatını kaybeden 11 kişi arasında yer aldılar. Kocaeli Büyükşehir Belediye’si CHP’li meclis üyesi Dilek Tan’ın kuzenleri Onur ve Umut Tan ile birlikte teyzesinin kızı Sarıgül Tüylü de Ankara’daki patlamada hayatını kaybetti.

Sarıgül Tüylü

35 yaşındaki Sarıgül Tüylü, 10 ve 5 yaşlarında iki çocuk annesiydi.

Dilan Sarıkaya

22 yaşındaki Dilan Sarıkaya Çukurova Üniversitesi arkeoloji Bölümü öğrencisiydi. EMEP üyesiydi. Dilan Sarıkaya’nın babası İzzet Sarıkaya, “Benim yoldaşımı ona öğrettiğim ilk sloganla göndermek istiyorum. Faşizme ölüm, halka hürriyet. Yoldaşım yoldaşlarımıza selam söyle” diye konuştu.

Ali Kitapçı

Demiryolu işçisi Ali Kitapçı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) Ankara Şube Sekreteri’ydi. Anarşi İniyatifi, Kitapçı’nın ardından “Ali, Ali. Sendikacı Ali, Ali Kitapçı, Ali abi, anarşist Ali, her anarşist gibi kara ali. Başkalarınınkinde nasıldı bilmem ama, bizim hayatımızda çok değerli ve önemli bir yeri vardı. Türkiye anarşist hareketinin ilk sendikacısı dersem herhalde yalan olmaz. Grevlerde lokomotifleri deviren, kapıları zincirleyen, rayları kapatan dava adamı. Neşe kaynağımızdın be, kim anlatsın şimdi bize İngiltere kömür madenlerindeki anarko sendikalist mücadele hikayelerini” mesajını paylaştı.

İsmail Kızılçay

49 yaşında iki çocuk babası İsmail Kızılçay İnşaat İşçileri Sendikası üyesiydi. Ethem Sarıgül’ün vurulmasının ardından 5 Haziran’da Ankara’da yapılan protestoda yaralanmıştı.

Muhammet Demir

19 yaşındaki Muhammet Demir İstanbul Özel Biruni Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu öğrencisiydi.

Korkmaz Tetik

Korkmaz Tetik EMEP üyesiydi.

Veysel Deniz Atılğan - İbrahim Atılğan

Veysel Atılğan dokuz yaşındaydı. TCDD Diyarbakır Müdürlüğü’nde çalışırken beş

yıl önce tayini Ankara’ya çıkan 55 yaşındaki babası İbrahim Atılğan ile mitingteydi. İbrahim Atılğan, Birleşik Taşımacılık Sendikası (BTS) üyesiydi. Oğlu Veysel Atılğan, Batıkent’teki Kürşad Bey İlkokulu’nda 3/A sınıfında okuyordu.

Emine Ercan

Emine Ercan 55 yaşındaydı. EMEP üyesiydi.

Kübra Meltem Mollaoğlu

Kübra Meltem Mollaoğlu HDP İstanbul 1. Bölge 16. sıra milletvekili adayydı. Evli ve iki çocuk annesiydi.

Meryem Bulut

70 yaşındaki Meryem Bulut, Barış Annesi ve HDP İstanbul Şişli Yönetim Kurulu üyesiydi. Torunu bir yıl önce Şengal’de IŞİD’e karşı savaşırken ölmüştü. Bulut’un cenazesi Batman’da torunun yanına defnedildi.

Seyhan Yaylagül

Seyhan Yaylagül 46 yaşındaydı, evli ve iki çocuk annesiydi. Öğretmen eşiyle Maraş’ın Elbistan ilçesinden Ankara’ya gitmişti.

Ebru Mavi

20 yaşındaki Ebru Mavi Ankara Üniversitesi Kimya Bölümü 2. Sınıf öğrencisiydi. Miting için Alanya’dan gelen dayısı HDP İlçe Eş Başkanı İsmail İşli’yi görmeye gitmişti.

Ali Deniz Uzatmaz

19 yaşındaki Ali Deniz Uzatmaz, bu yıl Mersin Üniversitesi Elektrik Bölümü’ne başlamıştı. Antep Emek Gençliği Yöneticisiydi. Uzatmaz’ın Gezi direnişinde öldürülen Ali İsmail Korkmaz’ın pankartını taşıdığı fotoğraflara, arkadaşlarının onun için taşıdığı fotoğraflar eklendi.

Ziya Saygın

ESP üyesi ve HDP Gebze İlçe Yönetim Kurulu Üyesi Ziya Saygın (56), evliydi ve iki çocuğu vardı.

Vahdetin Özgan

Vahdetin Özgan, HDP Üsküdar İlçe Örgütü üyesiydi.

Cemal Avşar

Cemal Avşar HDP Üsküdar ilçe örgütü üyesiydi.

Ahmet Katurman

HDP Üsküdar İlçe Örgütü üyesiydi.

Selim Örs

HDP Üsküdar İlçe Örgütü üyesiydi.

Azize Onat

Azize Onat, HDP Üsküdar İlçe Örgütü üyesiydi.

Dicle Deli

Dicle Deli 17 yaşında bir lise öğrencisiydi. Bakırköy Belediyesi’nde zabıta memuru olan babası, patlama öncesini şöyle anlattı: “Kızımın yaşamış olduğumuz bir olaydan dolayı aramız biraz limoniydi. Bu yüzden benim yanıma geldi ve kızım bana ‘baba seni seviyorum’ dedi. Bende

kızıma ‘seni seviyorum kızım’ dedim. Daha sonra kızımı bağrıma basmışım ve bir daha basmak nasip olmadı.”

Güney Doğan

Güney Doğan İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) İnşaat Mühendisliği 3. Sınıf öğrencisiydi.

Binali Korkmaz

Binali Korkmaz DİHA Çukurova Büro Haber Şefi Rojda Korkmaz’ın babasıydı.

Mehmet Zakir Karabulut

26 yaşındaki Mehmet Zakir Karabulut Tokat Gaziosman Paşa Üniversitesi’nde harita mühendisliği son sınıf öğrencisi ve HDP Tokat İl Örgütü Saymanıydı.

Leyla Çiçek

23 yaşındaki Leyla Çiçek HDP Tarsus İlçe Yönetim Kurulu Üyesiydi.

Metin Peşman

Metin Peşman Pir Sultan Abdal Kültür Derneği yönetim kurulu üyesiydi.

Mesut Mak

Mesut Mak, Tarım Orman Sen İzmir Şube Yönetim Kurulu üyesi ve EMEP üyesiydi. Kardeşi Kenan Mak, 1998’de Bolu’da üniversite öğrencisiyken öldürülmüştü.

Adil Gür

Adil Gür, EMEP Dersim üyesiydi.

Gökhan Gökbörü

Gökhan Gökbörü (18) EMEP Adana Gençlik Örgütü’ndendi.

Şebnem Yurtman

23 yaşındaki Şebnem Yurtman Mersin Üniversitesi öğrencisi ve Emek Partisi Mersin İl Yönetim Kurulu üyesiydi. Cenaze töreninde EMEP adına konuşan Halil İmrek, “Şebnem bir Türk olarak, Kürtlerin, Arapların kardeşliğini savundu. Kürtlerin uzattığı eli, bir Türk olarak tuttu” diye konuştu.

Osman Turan Bozacı

Emekli öğretmen Osman Turan Bozacı 58 yaşındaydı.

İdil Güneyi

52 yaşındaki İdil Güneyi TCDD’de başmühendis olarak görev yapıyordu. Hacettepe Üniversitesi mezunu fizik mühendisiydi. Trabzonlu olan ve ailesi Bursa’da yaşayan bir çocuk annesi Güneyi, Birleşik Taşımacılık Sendikası (BTS) yöneticisiydi.

Abdullah Erol

Abdullah Erol HDP Giresun Milletvekili Adayıydı. İnsan Hakları Derneği (İHD), GÖÇ-DER, ÇEV-GÖN, KURDİ-DER ve Uluslararası Af Örgütü Diyarbakır grubu üyeliği gibi değişik sivil toplum kuruluşlarında çalışmalar yürüttü. Abdullah Erol evli ve iki çocuk babasıydı.

Mehmet Hayta

Mehmet Hayta, Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) Malatya Gençlik Kolları üyesi ve aynı zamanda İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu 2. sınıf

öğrencisiydi.

Özver Gökhan Arpaçay

Özver Gökhan Arpaçay, 32 yaşında bir matematik öğretmeniydi. KESK üyesiydi. İstanbul Defterdarlığı’nda çalışıyordu. Film çekmek istiyordu.

Şirin Kılıçalp

Konya’nın Kulu ilçesinde doğan Şirin Kılıçalp (34) İstanbul’da Hacı Ethem Üktem Ortaokulu’nda Türkçe öğretmenliği yapıyordu. Kılıçalp, Eğitim Sen İstanbul Kadınlar Sahnesi oyuncusuydu.

Uygar Coşkun

Uygar Coşkun, 33 yaşında ve avukattı. Evli ve bir yaşında oğlu vardı. Ankara Adliyesi önünde meslektaşları Coşkun için bir basın açıklaması yaptı.

Ahmed Alkhadi

Filistinli Ahmed Alkhadi (27) Hatay Halkevi ile birlikte mitinge katılmıştı. Yaşam Hakkı Meclisleri üyesiydi. Antakya’da yaşıyor ve Halkevi üyelerine İngilizce ve Arapça dersler veriyor, Halkevleri Ahmet Atakan Kütüphanesi’nde de gönüllü öğretmenlik yaparak Arapça öğretiyordu. Ahmet Khaldi’nin ailesinin Gazze’deki evinin önünde taziye çadırı açıldı.

Nurullah Erdoğan

Nurullah Erdoğan, Demokratik Gençlik Dernekleri Federasyonu (DEM-GENÇ) ve HDP Şişli İlçe Örgütü üyesiydi.

Gözde Arslan

Gözde Arslan mitinge Malatya’dan katılmıştı. CHP Malatya Gençlik Kolları üyesiydi.

Aycan Kaya

Aycan Kaya HDP İstanbul Üsküdar İlçe Eş Başkanıydı. 42 yaşındaki Kaya dört çocuk annesiydi.

Yunus Derici

Yunus Derici, Manisa Celal Bayar Üniversitesi öğrencisiydi.

Sevgi Öztekin

EMEP üyesiydi.

Mehmet Tefvik Dalgıç

Mehmet Tefvik Dalgıç’ın cenazesi Alanya’da defnedildi.

Sevim Şinik

Sevim Şinik Alanya’dan Ankara’ya gidenler arasındaydı.

Emin Aydemir

Manisalı Emin Aydemir inşaat işçisiydi. 48 yaşındaki Aydemir evli ve beş çocuk babasıydı.

Cemal Avşar

Cemal Avşar, Üsküdar HDP üyesiydi.

Fatma Karabulut

Fatma Karabulut (43) HDP Üsküdar İlçe Başkanlığı’nda görevliydi.

Ramazan Tunç

Ramazan Tunç 24 yaşında, 4 çocuk babası ve İstanbul’da inşaat işçisiydi.

Kaynak: Bianet

KEREM ÇİFTÇİ

Cehaletin cinneti DAİŞ zihniyeti

Ankara da sadece tarifsiz acıları kalbimize salmadılar, belleğimize de kazdılar, bizler yaşadıkça bu cahil katil cüreti sorgulayacağız ve yitirdiklerimiz adına hesap sormak için yaşayacağız.

Ülke ile birlikte yaşama dair bütün kutsal güzelliklerin katili oldular, yaşam sevincimizi öldürdüler, geleceğe dair umutlarımızı komaya soktular.

Bakin cürete, oluk oluk kan akıtacağını söylüyor katil mafya guruğu, hem de mitingde, bu cani katilleri korumak-kollamak-beslemek bu ülkenin utanç tarihi olması gerekirken kahramanlık tarihi diye yutturulmak isteniyor, çünkü bu ülkede katillere iyi çocuklar deniyor, itihat terraki çeteleri-topal Osmanlar-çatlılar-pekerler-çakıcılar-ömer güneyler kimdirler? Halkı sindirmek-halk aydınlarını-sistem muhaliflerini öldürmek için kaos bekçilerini kim besler sizce.?

Ermeni katliamından tutun Kürt coğrafyasındaki yüz binlerce soysuz cinayet bu zihniyetin eseridir,sağ milliyetçi-faşist zihniyetin ülkeye getirdiği değişmez yenilik farklılıklar için hep ölüm oldu, devletin gladiosu-suç örgütü hep devrededir.

Barış için devlet kapısı-başkentinde olan insanlar devlet kapısında bombalandı, devlet “ben barışa kapalıyım” dedi özetle.

Bizler ise insan kamının iktidar rantından çok daha değerli olduğunu göstermekle mükellefiz, irade gaspına barışçıl tepkinin bedeli ölüm olamaz-olmamalı!

Kan ve ölümle halkla konuşanlardan biz kansız, sandıkta hesap soralım hak ettiği yere gönderelim.

Öfkemiz ölümü kutsayan korkak sessizliğe birbirimizi erken ölümlerle gömerken, cani zihniyet ise çoğalıyor bu sessizliğin ihanetçi ruhunda.

Barış için ölenler barışı onur mirası olarak bize bırakıyor, canları pahasına. Ankara’da o meydana-Suruç’ta Kürt-Türk sosyalist emekçi kanı birbirine karıştı, bu kanı barışta yeşertmek boynumuzun borcu olsun.

AKP ülke gerçeklerinin çok çok gerisinde yaşıyor, topluma öncülük etmesinin imkanı kalmadı artık Evren ne ise AKP zihniyeti de odur.

Ülkede yaşanan talanın faturasını ödememek için ülke ateşe atıldı, hem de bir ateşkes arifesinde-insanlar-me-

zarlıklar bombalanıyor, anketler seçim yenilgisini gösterdikçe benden sonrası tufan moduna geçildi.

AKP içte-dışta değişen sosyal ve toplumsal şartları algılamaktan yoksun bir yapılanma, yaşadığımız çağda siyasal amaçlara ulaşmak için şiddeti bir yöntem olarak benimsemek iç savaş tehdidini yaratır, toplumsal barışı dinamitler.

Ve çarpıcı-acı gerçek AKP’nin toplumla iletişimi artık çıplak şiddettir, ölen yerine ihmalî olanlar her yerde konuşuyor, tuhaf ki ne tuhaf.

Demokrasi, insan hakları,çesitlik, özgürlük, barış, adalet gibi toplumsal değerlerin ülkemizde evrensel kriterlere ulaşmasını talep etmek bizim ölüm gerekçemiz oldu.

Bizlere kalan ise; sil baştan yas ve direniş.

“ Kan sızıyor bir halkın dinmeyen uğultusundan.” / Turgut Uyar

Ve çarpıcı-acı gerçek AKP’nin toplumla iletişimi artık çıplak şiddettir, ölen yerine ihmalî olanlar her yerde konuşuyor, tuhaf ki ne tuhaf

Kadıköy'de caz keyfi başlıyor

Yeni sezonda Yeldeğirmeni Sanat Merkezi, "Yeldeğirmeni'nde Caz" programıyla her cuma yerli ve yabancı çok sayıda caz ustasını caz severlerle buluşturacak.

"Yeldeğirmeni'nde Caz" Ekim ayı programında, 9 Ekim Cuma Günü Saat 20.30'da Türkiye'nin ilk ve tek Big Band orkestrası olma özelliğini taşıyan TRT İstanbul Radyosu Hafif Müzik ve Caz Orkestrası Şef Kamil Özler ve solistleri Ceren Gündoğdu, Ece Ata eşliğinde çeşitli yabancı repertuarı ve geniş kadrosuyla ilk kez Kadıköylü Caz severlerle buluştu.

Adres Yeldeğirmeni

16 Ekim Cuma günü saat 20.30'da Caz'ın duayenlerinden Ayşe Gencer ve İmer Demirer dinleyicileriyle buluşacak. 23 Ekim Cuma Günü ise Latin ve caz ritimleriyle Kübalı ACUBA

konseri gerçekleşecek. 30 Ekim Cuma Saat: 20:30'da da Levent Işıktekin Project yer alacak.

19. yy. mimari eserlerinden olan eski Fransız Kilisesi "Notre Dame Du Ro-

saire" 2013 yılında Kadıköy Belediyesi tarafından tarihi dokusuna sadık kalınarak restore edilmiş, kültür ve sanat merkezi niteliğine kavuşturulmuştur. Yeldeğirmeni Sanat Merkezi, Taşlıba-

yır ve İskele sokaklarının kesişiminde yer almakta. Kadıköy ilçesinin Haydarpaşa mevkiinde bulunan Yeldeğirmeni Senti, aynı zamanda Rasimpaşa Mahallesi olarak da biliniyor.

Maltepe'de halk müziği rüzgarı

Maltepe Belediyesi Prof. Dr. Türkan Saylan Kültür Merkezi'nin yeni kültür-sanat sezonunda ilk konseri, "Serkan Boran ile Müzikli Sohbetler" programıyla gerçekleştirildi.

Yaşanan terör olayları nedeniyle geçtiğimiz ay ertelenen programda Boran'ın konukları, ünlü halk ozanı Ali Asker ile Hürdağ Aydın ve Taylan Cansızoğlu'ydu. Boran, yeni dönemin ilk programını, söz ve bestesi

Aşık Mahzuni Şerif'e ait "Merdo" isimli türküyü açtı. Daha sonra sahneye çıkan Hürdağ Aydın, bağlamasıyla çalıp seslendirdiği Anadolu ve Karadeniz türküleriyle duygu dolu dakikalar yaşatırken, Taylan Cansızoğlu da güçlü yorumuyla beğeni topladı. Daha sonra sahne alan ve izleyicilerin yoğun ilgiyle karşıladığı ünlü halk ozanı Ali Asker de, Maltepelilere unutulmaz bir akşam yaşattı.

Ümraniye'de kültür sanat sezonu açıldı

Ümraniye Belediyesi, vatandaşları birçok etkinlikte buluşturmaya devam ediyor. 2015-2016 Kültür Sanat Sezonu'nu açan Ümraniye Belediyesi, geniş yelpazeli bir program hazırladı.

Her sezon, Ümraniyelileri yeni isimlerle tanıştıran Ümraniye Belediyesi, 2015-2016 Kültür Sanat Sezonu'nda yeni kültür kitapçığıyla etkinliklerini duyurdu. Ekim ayı itibarıyla başlayan etkinliklerin ilki, Ümraniye Kültür ve Sanat Merkezi'nde, akit gazetesi Yazarı Osman Atalay'ın Kırım üzerine verdiği bir konferansla başladı.

2015-2016 Kültür Sanat Sezonu kapsamında, M. Fatih Çıtlak ve Ömer Tuğrul İnancı'nın Tasavvuf Sohbetleri, Talha Uğurluel'in Medeniyet Sohbetleri ve Dursun Ali Taşçı'nın Mesnevi Sohbetle-

ri ile vatandaşlar ilgili oldukları konular hakkında seminerlere katılma imkânı bulacaklar. Bunun yanında, Ümraniye Belediyesi ve Ümraniye İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü ile ortaklaşa düzenlenen Kültür Sanat Okulda Başlar programıyla; halkın beğeniyle takip ettiği ve önemli eserlere imza atmış yazarlar, sanatçılar, spor adamları, doğa yorumcuları, gezginler, araştırmacılar ve daha birçok alandan değerli anlatıcı, öğrencilerle buluşturulacak.

Her mahalleye bir kültür merkezi anlayışıyla yola çıkan Ümraniye Belediyesi, çocukların eğitimine verdiği desteği, kültür merkezlerinde hazırladığı programlarla da sürdürüyor. Her hafta sonu kültür merkezlerinde çeşitli etkinliklerle buluşan çocuklar, eğlenirken öğrenme imkânı da bulacaklar.

Devlet Tiyatroları, Beykoz'u neden terk etti?

Devlet Tiyatroları'nın Ahmet Mithat Efendi'den çekilmesinin altında acı bir gerçeğin yattığı ortaya çıktı. Geçtiğimiz Çarşamba günü gerçekleştirilen Belediye Meclis görüşmelerinde CHP Grubu'nun sözlü önerisiyle ortaya çıkan Ahmet Mithat Efendi Kültür Merkezi'nden Devlet Tiyatroları'nın çekilmesi haberi üzerine bugün yeni gelişmeler yaşandı. Meclis'in Ekim ayı 3. ve son birleşiminde söz alan Beykoz Belediye Başkan Yardımcısı ve AK Parti Meclis Üyesi Muharrem Kaşıtoğlu, Devlet Tiyatroları'nın 'gereksinimleri' resmi belge üzerinden okudu. Her satırı 250 bin nüfuslu Beykoz için

utanç verici olan belgede, Ahmet Mithat Efendi Kültür Merkezi'nde sergilenen Devlet Tiyatroları'nda salon

doluluk oranının yüzde 40'ın üzerine hiç çıkmadığı vurgulandı. Dahası, söz konusu izleyici sayısının, kimi çocuk oyunlarında yüzde 7'ye kadar düştüğü ortaya çıktı. Muharrem Kaşıtoğlu, özeleştirisi yaparak, ilçede tiyatro oyunlarına ilginin artırılması yönünde çalışma yapmak gerektiğinin altını çizdi ve ekledi:

"İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin Şehir Tiyatroları bu yıl olmasa da önümüzdeki yıl yeniden Beykoz'da oyunlarını sergilemeye devam edecek. Bu konuda bir çalışma yaptık. Öte yandan Necmettin Erbakan Kültür Merkezi'nde geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi yine tiyatro oyunları sergilenmeye

devam edecek."

Devlet Tiyatroları'nın Ahmet Mithat Kültür Merkezi'nden neden çekildiğinin perde arkası gerçeklerini dile getiren Beykoz Belediye Başkan Yardımcısı Muharrem Kaşıtoğlu, Devlet Tiyatroları İstanbul Müdürü Zafer Karaokay'ın altına imza attığı yazıyı okudu:

"Ahmet Mithat Efendi Kültür Merkezi'nde hedeflenen izleyiciye ulaşamadığı, yüzde 40'lar düzeyine seyirci oranının gerilediği; hatta bazı çocuk oyunlarımızın doluluk oranlarının yüzde 7'lere kadar düştüğü görülmüştür. Bu bilgiler ışığında söz konusu sahnemize veda etmek zorundayız."

Çiçekçi Mehmet'i ezen sürücü tutuklandı

Kadıköy Bağdat Caddesi'nde otomobiliyle çarptığı çiçekçi Mehmet Emin Kaya'nın ölümüne neden olduğu iddiasıyla mahkemeye sevk edilen sürücü Murathan Öztürk, tutuklandı.

Anadolu Adalet Sarayı'nda soruşturmayı yürüten Orhan Biçicioğlu tarafından tarafından ifadesi alınan Murathan Öztürk, tutuklanması istemiyle mahkemeye sevk edildi.

Şüpheli Murathan Öztürk, çıkarıldığı 7. Sulh Ceza Hakimliğince, somut, kuvvetli suç şüphesi bulunduğunu gösteren delillerin olması, olaydan uzun süre sonra ifade için

gelmesi ve kaçma şüphesi bulunduğu gerekçesiyle "bilinçli taksirle ölümüne neden olmak" suçundan tutuklandı.

Murathan Öztürk'ün mahkeme sorgusunda, olay günü aracıyla Kadıköy istikametinde ilerlerken kazanın meydana geldiğini belirterek, "Şerit değiştirmek istedim. O sırada soldaki aracı farkettim ve panikledim direksiyonu sağa kırdım. Sonra soldaki aracı görünce tekrar panikledim ve direksiyonu sağa kırdım. Aracın direksiyon hakimiyetini kaybettim ve çiçekçi tezgahına çarptım. Araçtan inip baktığımda öldüğünü anladım. Okul hayatımın biteceğinden ve çevreden bana zarar verileceğini düşündüğüm için olay yerinden uzaklaştım" dediği öğrenildi.

Kadıköy'de 11 Temmuz'da meydana gelen trafik kazasında, kontrolden çıkan otomobil yol kenarında çiçek satan 34 yaşındaki Mehmet Emin Kaya'ya çarpmış, Kaya, ambulansla hastaneye götürülürken hayatını kaybetmişti. Sürücü Murathan Öztürk ise 34 EDS 44 plakalı otomobiliyle olay yerinden kaçmıştı.

Kadıköy'de CHP'ye bıçaklı saldırı

Kadıköy'deki Karaköy - Kabataş - Eminönü İskelesi'nin önünde açılan CHP standına geçen çarşamba bıçaklı bir kişi saldırı. Orada bulunan HDP'lilerin de yardımıyla etkisiz hale getirildiği öne sürülen saldırgan, gözaltına alındı.

İleri Haber'e göre, Kadıköy İskele Meydanı'nda 1 Kasım seçimleri için kurulan CHP standı, Yılmaz Sinnep adlı saldırganın hedefi oldu. Bıçaklı saldırganın darp edip yaralamaya çalıştığı CHP Gençlik Kolları üyesi C.G, İleri'ye saldırı anını şöyle anlattı: "Genel Başkanımız Kemal Kılıçdaroğlu'nun posterini gösteren kişi küfür ederek standa doğru geldi. Ben ise projelerimizin gençliğe adanmış olduğunu anlatmaya çalıştım. Birden belinden bıçağını çıkararak saldırıya geçti. Saldırı 3 kez tekrarlandı. Saldırganı araya giren HDP'liler uzaklaştırdı"

Bıçaklı saldırganın yanında bulunan kadının elinde AKP seçim broşürü ol-

duğunu belirten C.G, saldırganın Kadın Kolları'ndan üyelere de hakaret ettiğini belirtti.

Olayın ardından sivil polislerce gözaltına alınan Yılmaz Sinnep adlı saldırgan İskele Karakolu'na götürülürken, CHP Kadıköy Gençlik Kolları Başkanı ve Fikir Kulüpleri Federasyonu Genel Yürütme Kurulu üyesi Burak Düzce saldırganın Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın muhalefeti hedef gösteren açıklamalardan güç aldığını vurguladı. Burak, "Bu saldırı, Cumhurbaşkanı'nın muhalefeti hedef gösteren söylemlerinin sokaktaki karşılığıdır. 1 Kasım seçimlerine 23 gün kala bu tarz provokasyonların artarak süreceğini öngörmekteyiz. Ama korkunun ecele faydası yok. Halk, akan kanı ve yapılan saldırıların hesabını sandıkta misliyle soracaktır. Tüm üyelerimiz ile birlikte, seçim çalışmalarına yönelik yapılan saldırılara boyun eğmeden çalışmalara devam edeceğiz" dedi.

MUSTAFA İŞİTMEZ

Faili Belli Katliamlar: Ankara

Suruç'ta olan patlamanın ardından her birimiz ister istemez bu tür yürüyüş ve miting öncesi tereddüte düşüp, katılma kararımızı iki kez gözden geçirir olduk. Nitekim Suruç katliamının üstünden iki buçuk ay geçti ve benzer şekilde bir katliam dün Ankara'da yaşandı.

Patlamaya neden olan canlı bombanın tarifinde yine Suruç'ta kullanılanlara benzer cümleler haber ajanslarının sütunlarını doldurdu.

"TNT ve bilyelerle güçlendirilmiş patlayıcı..."

Tesadüfün böylesi, aynı haber ajansları Suruç'tan bir buçuk ay önce HDP'nin Diyarbakır mitinginde patlayan bombaların detaylarını aktarıırken de, benzer cümleleri sütunlarına yerleştirmişti.

Her iki olayda da bir fail bulunamamış, saldırıyı IŞİD ve ona yakın olan cihat örgütlerinin düzenlediği ortaya çıkmıştı.

IŞİD ve benzeri örgütlerin etnik ve

dini inançlar doğrultusunda tek bir kesime savaş açması ve saldırılarını canlı bomba ile yapması, Ortadoğu'daki diğer cihat örgütlerinin beynelmil kurallarından biridir. Eldeki veriler doğrultusunda HDP ve destek platformlarını, Rojava'daki savaşın PYD tarafında görerek bu saldırıyı Türkiye sınırları içine taşıması çok manidar olarak görülebilir.

Ancak Türkiye'nin başkenti Ankara'nın göbeğinde, ülkenin en "paranoyak" şekilde koruma altına alınan şehrinde bu saldırıyı, normal bir günden öte "Barış mitingi" öncesinde böylesine kolay bir şekilde yapmak çok manidar gelmiyor.

Seçim sonrası girilen kirli savaşın veya bir başka adıyla saray savunmasının tek rasyonel izahı, HDP'yi baraj altında bırakarak, AKP'nin tek başına iktidar olmasına yetecek matematiksel üstünlüğü kurmasıdır.

Devletin veya devlet içinde yapılanan gladyonun bu katliama göz yumma ih-

timali, yukarıdaki seçeneklerle kuvvetli söylemler olarak elimizde duruyor.

Türkiye içinde AKP'nin, HDP'ye karşı batıdaki psikolojik savaşı, Kürt illerinde sokağa çıkma yasağı ve yargısız infazlarla devam ederken, IŞİD'in Kobane'yi alamayıp Gre Spi'yi kaptırmasından sonra "gizli" ortak düşman olarak ilan edilen Kürtler ve destekçilerinin ağır tehdit altında olduğunu Diyarbakır, Suruç ve Ankara'da görmüş olduk. Nitekim bu ortaklık MİT belgeleri ve gümrük kapısından usulsüz geçişlerle yapılan silah yardımlarına kadar medyanın muhalif kısmında geniş yer bulmuştu.

Patlamanın hemen ardından yapılan basın toplantısında Adalet Bakanı'nın pervasız sırtması, şehirde ve tüm ülkede güvenliğin üst seviyeye çıkarılmaması ve rahat tavırlar içinde hareket eden devlet erkanları da psikolojik olarak kendilerini ele verirken, hepsi "önceden bir bilen" acemisiydi.

Bu kirli savaşın taşeronu ve hamil-

lerine karşı ortak bir tutum sergilemediğimiz sürece gidişat daha kötü sonuçlara gebe. Zira 13 yıllık iktidar süreçlerinde ilk kez —doğru anlamda— muhalefet eden bir partiyle karşılaşan AKP'nin, yargılanmamak ve HDP'yi baraj altında bırakmak için gerek halkın hassasiyeti olan Kürt illerinde savaş harlaması, gerekse IŞİD'i devreye sokarak HDP destekçisi platformların düzenlediği her mitingde bir katliam yaratması çok zor değil.

Dün Ankara'da patlayan bomba, HDP'nin barajı aşamaması veya siyaseten kendini tasfiye etmesi halinde, CHP olası bir yükselmeye AKP iktidarını tehdit ederse, herhangi bir 29 Ekim kutlamasında, benzer bir bombanın İzmir'de de patlayacağını habercisidir.

Ezcümle; 128 canımızı kaybettik, içimiz yanıyor...

Vicdan, insanın kendini rahatlatma evresidir. Şu an vicdandan çok öfke yüklü isyana ihtiyacımız var...

M'EXPO MALTEPE ULUSLARARASI FUAR, KONGRE VE YAŞAM MERKEZİ CENTER

20.000 kişiye sağlayacağı iş olanağı ile
geleceğin **güvence** altına alınması demektir!

BİR İMZA DA SEN VER!

M'EXPO

**İstihdam, ekonomi ve turizm
alanında canlılık,
TÜRKİYE için prestij demektir.**

Geleceğine imza at!

MALTEPE BELEDİYESİ

/maltepebeltr

www.maltepe.bel.tr

0216

457 06 60

457 06 61

UNUTMAYACAĞIZ!